

KRISTUS JE TAJEMSTVÍ BOŽÍ ZJEVENÉ

kázáno v Jeffersonville USA 28. 7. 1963

Tento týden byl týdnem velkých požehnání. Měli jsme soukromé rozhovory s lidmi, kteří čekali již od otevření sedmi pečeti. Nepochybuji, že někteří z nich sem byli voláni – mimo toto město – z celého národa. Ale toho rána, když začaly interwiewy, jsem seděl v pokoji, Duch svatý mi dal vše přesně napsat. Všecko, co se jich týkalo, na co se chtěli ptát.

On mi dal po řadě odpovědět všechny jejich otázky, přesně tak, jak to očekávali. On mi ukázal všechny jejich sny a já jsem jim mohl říci výklad dříve, než mi je oni vyprávěli.

Tito lidé byli v místnosti a já jsem je dříve nechal mluvit. Oni řekli: „Bratře Branhamo, já přicházím ohledně toho a toho.“

Potom jsem řekl: „Pamatujte na to, že jsme se zde neshromáždili kvůli obecenství, nesešli jsme se, abychom spolu měli obecenství. Jsou to otázky ve vašich myšlenkách, ve vašich srdcích, do kterých jste se dostali a nevíte přesně, o co jde. Možná, že je budu moci s pomocí Boží zodpovědět. Považte, že královna z jihu měla také tolik otázek, když přišla k Šalamounovi. Bible říká, že před Šalamounem nezůstalo nic utajeno, na co by byl nemohl odpovědět.“

A já jsem řekl: „Větší, nežli Šalamoun je zde. Pán Ježíš zaslíbil: Kde dva neb tři sejdou se ve jménu Mém, jsem Já uprostřed nich. A na co myslí, co si přejí a o co prosí, to jim bude dáno. Teď je vaše otázka něčím, na co nemáte odpověď, něčím čemu se nedovedete přiblížit, s čím nevíte co počít.“

Dále jsem řekl: „Zase stojí psáno v Písmu, že: andělé Boží se kladou okolo těch, kteří se Ho bojí.“

Toto je jiný svět, ve kterém našich pět smyslů nemůže nic vysvětlit.

Těchto pět smyslů má kontakt jen s tímto světem. Kdybyste neměli hmat, nemohli byste nic osahat. Pak by váš pocit nic neznamenal, bylo by to pro vás cizí. Kdybyste neměli zrak, bylo by vše viditelné pro vás neznámým světem. Nic byste neznali. A tak je pět smyslů to jediné, co nám Bůh ponechal.

Potom je ještě jiný smysl, který se nazývá vírou. Skrze víru vystupujeme vzhůru po žebříčku a konečně se můžete dostat až nahoru, kde se objevíte v jiném světě, ve světě vidění. Tam to můžete vidět. Je to, jako kdybyste nebyli nikdy viděli a pak byly vaše oči otevřeny a vy jste prohlédli. Bylo by to tajemství jen pro tu osobu, která nikdy neviděla. Pro ni by to bylo tajemstvím a přece je to zde.

Nežli jsme sem přišli, řekl jsem lidem odevšad z celé země, od severu a jihu a západu, kteří se dostavili k interwiew, jakmile domluvili a chtěli klást otázky, ty

věci, které chtěli psát.

Řekl jsem: „Vizte zde!“ Zvedl jsem se a tam ležel list papíru s každou otázkou přesně v tom pořadí, jak se chtěli ptát. Napsal jsem odpověď ke každé otázce právě tak, jak měla být zodpovězena. Pán je tak veliký. On zná všechny věci, ale přesto jsem potřeboval tři dny, abych to odpoledne zapomenul. Taková námaha to byla.

Myslel jsem, že všechno vyřídíme, než odejdeme. Nejlépe by bývalo, promluvit si s každým osobně. Jsou věci, které se mohou říci, kdyby však lidé zde věděli o tajemstvích srdcí, která zde byla zjevena, bylo by absolutně nemožné to říci. Dalo by to podnět k zločinu. Způsobilo by to, že by jeden na druhého střílel, nebo něco podobného spáchal, kdyby vše mělo být zjeveno zde na pódiu. Mělo by to za následek urážky, které se trestají vězením a ještě více.

Ale něco jiného je, sedíme-li jen ve dvou pod vlivem Ducha svatého. Je samozřejmé, že nemluvíme o tom, na co se mě kdo soukromě zeptá. A je na každém z nich, jestli to, co jim řeknu, budou vypravovat dále nebo ne. Takový rozhovor by zůstal mezi námi. To by znamenalo vzít každou osobu dovnitř a zůstat tam s ní sedět, až by bylo úplně všecko rozhodnuto Duchem svatým.

Pomyslete jen na milost Ducha svatého, že mně řekl o každém a byla toho celá řada, nežli sem vůbec přišli. Byli to lidé z celé země, které jsem nikdy předtím neviděl. Napsal jsem to, aby to věděli, jednoduše v pořadí podle otázek a jak oni chtěli mít odpovědi.

Jeden bratr měl otázky ohledně semene hada. Ty jsem již nemohl přesně zodpovědět, protože jejich půl hodiny uplynulo. Doufám, že dostal odpověď na lístku. On si to nechal napsat a nedostal všechny odpovědi, tak jsem mu napsané odpovědi jednoduše vrátil na lístku. Jestli je neobdržel, tak je má Billy Paul. Víme, že ten muž zde sedí, viděl jsem jej ještě před několika okamžiky. Pokud je tedy chceš, odpovědi na tvé otázky jsou napsané na lístku.

Dnešního rána mi Bůh, myslím, položil na srdce, udělit vám delší nedělní lekci, jak bude chtít Bůh. A jelikož toto, pokud vím, je na nějaký čas moje poslední bohoslužba, chtěl bych vás poprosit, pamatujte na bratra Neville zde, který má v této církvi odpovědnost pod vedením Ducha svatého. On je zde určen a on věří tomuto poselství a učí je přesně tak, jak to činím já. Pokaždé, když budete chtít slyšet bratra Neville, přijďte a buďte připraveni. Věřím, že vám to bude prospěšné. On je věrným služebníkem Ježíše Krista.

Znám Ormana Neville již od dob, co jsem byl malým chlapcem a on se ani trochu nezměnil, jen se více přiblížil Bohu. Vzpomínám ještě, jak jsme se viděli poprvé. Byl jsem pozván do metodistického kostela. A když jsem se odtamtud vrátil, řekl jsem: „Jednoho dne jej pokřtím na jméno Ježíše Krista.“

Zde je tedy a jde s poselstvím dál, jako skutečně statečný služebník. Bratr Neville prochází mnohou námahou a snažením. Sice to neukazuje, ale jelikož mi Pán dává poněkud nahlédnout do života lidí, vím, co prodělává. Je toho mnoho. Zajisté na sebe bere mnohou námahu a snažení a mnoho jiného.

Vy lidé zde, podpírejte jej, jako Jozue a Kálef drželi Mojžíšovy ruce vzhůru, když přinášel Slovo.

Milujte se nade všechno, mějte se rádi. Lhostejno, co by řekl ďábel. Jste nyní velkou milou skupinou, ale pamatujte na mé varování! Satan nepřipustí, aby to tak zůstalo. Ne, bude všemožně útočit, bude se snažit někoho získat, koho použije za terč. Přivede nějakého kritika, nebo nevěřícího, posadí ho tam a postará se, aby měl s vámi obecnství ve vší tichosti a pak toho mládence zasáhne jedem a poštve proti obci. Nestavte se na jeho stranu! Nemějte co činit s ničím jiným.

Buďte k sobě nadále milí, dobrotiví a přívětiví. Modlete se za toho muže, nebo ženu, ať je to kdokoli, aby byli zachráněni. Modlete se jednoduše za ně, držte při sobě a zastávejte se vašeho kazatele. On je pastýřem a vy si jej máte ctít. On vás provede, protože je k tomu Bohem určen.

Pamatujte na to, nepřítel přijde. A když se to stane, držte tím více při sobě. A ten dotyčný, kterého ďábel použije jako nepřítel, buď vyjde anebo vejde a bude k vám patřit.

Netvořte malé skupinky, abyste dělali řeči, to nečiňte. My jsme jedno. Nemohu říci: „Levá ruko, nemohu tě snášet, odstraním tě, protože nejsi pravou rukou.“ Je to levá ruka. Chci, aby zůstala, kde je. Chci dokonce, aby špička mého malíčku zůstala přesně tam. Každá malá část mého těla má zůstat přesně na svém místě. A Bůh chce, abychom jakožto tělo věřících zůstali pohromadě.

Máte zvukové pásky o tom, čemu věříme. Máte pásky o pořádku v církvi. Jak se máme chovat v církvi Boží. Jak se máme scházet a dlít spolu na nebesích. Nezůstávejte doma. Jestliže je Bůh ve vašich srdcích, nebudete se moci dočkat, až se otevrou dveře a budete moci vstoupit a s bratřími a sestrami mít obecnství.

Necítíte-li to, pak vám říkám, že je na čase, abyste se začali modlit, protože jsme v posledních dnech, kdy nás Bible napomíná: „Abychom se tím více, když vidíme, že se ten den přibližuje, milovali křesťanskou a Boží láskou a shromažďovali se na nebeských místech v Ježíši Kristu. Podle toho každý pozná, že jste Mými učedníky, když máte lásku mezi sebou.“

To je pravda. Zůstávejte úzce pohromadě. Když jste toho mínění, že bratr nebo sestra nemají takové poznání, řekněte: „Pane, nedopust', aby ve mně podrostl kořen hořkosti, neboť jemu by to uškodilo a z mého života by to Krista vypudilo.“

Jedovatá kyselina zlosti, nenávisti a žárlivosti Ducha svatého ihned zapudí.

Z církve Ho vypudí. Usmrtí působení Ducha svatého a zapudí odtud, zraní vašeho kazatele. Způsobí tohle všechno. Sebere vám štít, jak jeden bratr kazatel zde jednoho večera svědčil, že máme štít. Viděl to ve vidění.

Tento štít je v celé výzbroji Boží, oblecté ho a upevněte, semkněte se pevněji k sobě. Milujte se vespolek na každý pád. Mluvte dobře jeden o druhém, mluvte o sobě dobré věci a pak vám Bůh požehná.

Tohoto jitra, bude-li Pán chtít, přineseme poselství z milosti Boží. Avšak napřed se pomodlíme.

Pane Ježíši, promlouval jsem k tomuto tělu církve, že mají při sobě držet skrze nezměnitelnou ruku Boží, skrze absolutní Slovo. Varoval jsem je, jako Pavel varoval svoje stádo před vlky, kteří by vnikli do stáda.

Jsi stejným Bohem, kterým jsi byl tenkrát, i nepřítel je stejný. Kéž toto společenství a svazek lásky vždy zůstane mezi těmito lidmi v Kristu Ježíši.

Pomoz tohoto jitra, Pane, když budeme číst Slovo, kéž Duch svatý je nám zjeví, aby církev byla plně utvrzena ve víře, která je jednou provždy dána svatým, aby byli zachováni. Před dvěma lety jsi mi ukázal ve vidění, aby byl zde uložen pokrm; pěkná, zdravě vypadající zelenina, jak jsem ji viděl ve vidění, zde byla uskladněna; kéž bychom toho dnes přijali celý koš k uschování na zvukovém pásku.

Dej, Pane, aby nám tím byl zjeven Ježíš Kristus v hodině, ve které žijeme a dal nám sílu k odporování a duchovní sílu pro úkol, který leží před námi. Dej to!

Otče, žehnej Svým dětem. Sešly se zde dnes ráno z mnoha různých krajů našeho národa. Je horké, dusné jitro, ale my cítíme ve všem přítomnost Ducha svatého.

Vzpomínáme na Johna Wesleye, Calvina a Sankeye, Knoxe a Finneye a mnohé takové. Oni neměli žádné klimatické zařízení, takže seděli v místnostech, pot jim tekla po obličejích. Ženy dobře zahalené a ustrojené seděly ve shromáždění a potily se, až byl jejich oděv promočen. Slyšeli Slovo Boží a přijímali pokrm pro své duše. Cítíme Pane, že odpočívají někde na druhé straně a očekávají Tvůj příchod.

Drž nás pohromadě, Otče, nechť nás Duch svatý řídí a vede. Dej nám dlouhý život ve službě pro Tebe. Dej nám velké poselství dnešního rána, které očekáváme z Tvého Slova, aby vniklo do každého srdce. Kéž rty, které budou mluvit, Pane, mluví pravdu. Kéž srdce, které poslouchá, je úrodné, aby přijalo pravdu. Kéž vyrostou ve velké stromy věčného života, aby byli jasným světlem a psanými dopisy pro všechny lidi, aby poznali, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých a žije mezi námi. Naplň nás láskou a dej ovoce Ducha svatého, aby poznali i jiní mužové a ženy a chlapci a děvčata působení života Kristova, který stále ještě žije mezi námi, 2 000 let po té velké události. Dej to Otče ke své cti. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Nyní bych přečetl něco z Písma svatého. Doufám, že máte připraveny tužky a papír. Bratře Neville, jen zůstaň sedět. Chci si jen svléknout sako. Promiňte, že si je svlékám, ale zde nahoře je strašné horko. Otevřete si epištolu Kolossenským 1. kapitolu. Přeji si, až budete doma, abyste si přečetli celou kapitolu.

Dnes ráno si přečtete se mnou od 15. do 29. verše. Nyní buďte trpěliví, jak jen můžete být, neboť já cítím, že Bůh by chtěl tímto, – když mi pomůže – všechny ostatní věci, o kterých jsem zde mluvil po mnoho dní, zjevit a přivést do vaší mysli, proč jsem řekl, co jsem řekl a proč jsem činil, co jsem činil. To je důvod a nyní čtete od 15. verše:

„Kterýž jest obraz Boha neviditelného a prvorozený všeho stvoření: Neboť skrze něho stvořeny jsou všechny věci, kteréž jsou na nebi i na zemi, viditelné i neviditelné, buďto trůnové, nebo panstva, buďto knížatstva nebo mocnosti, všecko skrze něho a pro něho stvořeno jest. A on jest přede vším. a všechno jím stojí. A on je hlavou těla, totiž církve, kterýž jest počátek a prvorozený z mrtvých, aby tak on ve všem prvotnost držel. Poněvadž zalíbilo se Otcí, aby v něm všecka plnost přebývala.“

Rád bych zdůraznil ještě jednou verš 19: *„Poněvadž zalíbilo se Otcí, aby v něm všecka plnost přebývala, a skrze něho smířil se sebou všecko, v pokoj úvodě skrze krev kříže jeho, skrze něj pravím, buďto ty věci které jsou na zemi, buď ty, které jsou na nebi. A vás, kteříž jste někdy odcizení byli a nepřátelé v mysli, skrze skutky zlé, nyní smířil tělem svým skrze smrt, aby vás postavil svatě a neposkvrněné a bez úhony před obličejem svým, však jestliže zůstáváte u víře založení a pevní, a neuchylujete se od naděje evangelium, kteréž jste slyšeli, jenž jest kázáno všemu stvoření, kteréž jest pod nebem, jehož já Pavel jsem služebník. Kterýž nyní raduji se z utrpení svých pro vás, a doplňuji ostatky soužení Kristových na těle mém za jeho tělo, jež jest církev, jejížto učiněn jsem já služebník, tak jak mi to svěřil Bůh na to, abych vám sloužil, a tak naplnil slovo Boží, to tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho. Jimžto ráčil Bůh známo učiniti, kteraké by bylo bohatství slavného tajemství tohoto mezi pohany, jenž jest přebývání Krista ve vás, kterýž jest naděje slávy, kteréhož my zvěstujeme, napomínající všelikého člověka, a učíce všelikého člověka ve vší moudrosti, abychom postavili každého člověka dokonalého v Kristu Ježíši. O čemž i pracuji, bojuje podle té jeho mocnosti, kteráž dělá ve mně.“*

Rád bych přečetl ještě jednou tento verš: *„To tajemství skryté od věků a národů, nyní pak zjevené svatým jeho.“*

Chtěl bych z toho vzít text. Odvozuji to z Bible jako celku. Téma jest: **KRISTUS JE TAJEMSTVÍ BOŽÍ ZJEVENÉ**. Kristus je tajemství Boží, které bylo zjeveno.

Mám v úmyslu toto podávat jako nedělní lekci, takže budeme číst všichni společně a mít spolu obecenství.

Bůh měl skryté tajemství, než začal svět. Daleko zpět v myšlenkách Božích bylo něco, co si předsevzal a usmyslil, že to dokoná. A měl důvod vykonat to, aby v tom vynikl On sám.

Tenkrát ještě nebyl měsíc, ani hvězdy, atomy, molekuly, nebo něco podobného. On byl Bohem. Vlastně ještě v onom čase Bohem nebyl. Bůh je předmětem vzývání a nebylo nikoho, kdo by se Mu kořil. A ve Svých myšlenkách chtěl, aby byly vyjádřeny Jeho vlastnosti.

V Něm byla láska, v Něm byla vlastnost stát se Otcem, v Něm byla vlastnost být Synem, v Něm byla vlastnost stát se Lékařem. Všechny tyto mocné vlastnosti, které již vidíme vyjádřené, byly v Bohu.

Podle mého mínění stvořil nejdříve anděly. Tito se Mu kořili a to Ho učinilo Bohem. Tím začal. Jak jsem se vám to v dřívějších poselstvích snažil objasnit a dát dál. Andělé se Mu klaněli, než vůbec byla na zemi molekula, ještě zde nic nebylo. Všude tma. Nebylo slunce, měsíc, hvězdy, vůbec nic. Ale On byl Bůh.

On se ptal Joba: „Kdes byl, když jsem založil svět, když prozpěvovaly spolu jitřní hvězdy a plesali všichni synové Boží? Kde jsi byl?“ To bylo před začátkem země.

Bůh měl záměr a skryté tajemství. O tom bych chtěl dnes ráno mluvit ke shromáždění. O skrytém tajemství Božím, které měl na mysli, než začal svět a jak se rozvíjelo až do této přítomné hodiny, ve které žijeme. Potom myslím, jasně porozumíte, co se stane. Velké Boží tajemství je skryté. On je tajil. Nikdo o tom nic nevěděl, ani andělé tomu nerozuměli. Nezjevil to. To je důvod, proč při sedmém tajemství, když byla otevřena sedmá pečeť, bylo ticho.

Když byl Ježíš na zemi, chtěli lidé vědět, kdy zas přijde. On řekl: „Ani Syn to neví, kdy se to stane.“ Vidíte, Bůh všechno drží pro Sebe. Je to tajemství. A proto nastalo v nebi ticho na půl hodiny. Sedm hromů zaznělo a Janovi bylo přikázáno, aby to nepsal. Týkalo se to příchodu Páně. To je něco, co ještě nezjevil, jak přijde a kdy přijde.

Je dobře, že to neučinil. On to ukázal v každém symbolu, který je obsažen v Bibli. Proto je celá Bible zjevením tajemství Božího v Kristu. Celá Bible je vyjádřením cíle, který Bůh měl, záměru, který chtěl v celé Bibli uvést a všechny činy věřících v Bibli byly typem na to a vyjádřily, jaký je ten velký Boží cíl.

Nyní, v posledním čase to zjevil a ukazuje. S Boží pomocí dnes chceme na tomto místě vidět, co měl Pán v mysli po věky a jak to vyjádřil.

Proto můžete poznat velký význam toho, co znamená, toto vědět a pak se pokusit

přinést to lidem. Ještě jsem nešel do podrobností a nepokusil se vysvětlit, jak mi to Bůh zjevil.

Chcete-li si to poznamenat, mám tolik míst, ze kterých bych chtěl číst. V Luk. 24 stojí něco o učednících na cestě do Emaus. Ježíš se ukázal po Svém zmrtvýchvstání a oni byli na cestě do Emaus. Šli cestou, přemýšleli, mluvili a plakali pro Jeho smrt a jak Ho viděli trpět pro něco, co jak se domnívali, nemělo vůbec cenu. Vzali jejich Pána a ukřižovali Jej. A oni šli cestou a plakali a On k nim přistoupil ze strany silnice a začal s nimi hovořit o Kristu.

Řekl: „Ó, vy zpozdilí myšlením a srdcem k věření všemu tomu, o čem mluvili proroci.“ Vidíte, co učinil? On dokazoval apoštolům, že ve všech prorocích a Žalmech byl On vyjádřen. To je důvod, proč jsem nechtěl dnes ráno kázat. Myslel jsem, že poučením bychom tomu lépe porozuměli, než kdybych jednoduše vzal text a rychle jej prošel. Chtěli jsme to učit.

On řekl, že všechny Žalmy a proroci o NĚm mluvili. Ukazuje to, že Starý a Nový zákon a všechny Žalmy – zpěvy, které byly zpívány, mluvily o NĚm.

Vezměte Žalm 22. Zpívejte jej a porovnejte s dnem ukřižování: „Bože Můj, Bože Můj, proč jsi Mne opustil? ... Mohl bych sčísti všechny kosti Své, oni pak hledí na Mne a pasou se při tom pohledu ... Oni Mi přibíli ruce i nohy.“ Tento Žalm zpívali tam v chrámě a křižovali právě Jeho. Vidíte?

Velcí mužové, nábožní vůdcové, velcí učitelé a přece tak zaslepení, četli proroky a zpívali písně a spáchali tento zločin, o kterém bylo předpověděno, že to učiní.

To samé se děje tohoto jitra. Nyní dobře poslouchajte, již nebudu dbát na čas. Chtěl bych, abyste to pochopili. Zde můžete poznat, že Bůh základní myšlenku, kterou na začátku měl v mysli, skryl před učenými a že jenom určitý počet, vyvolený, předem určený počet lidí – předurčený lid, byli ti jediní, kteří to slyšeli.

Probádejte Písmo zpět až k době proroků a hleďte, jestli to nebylo stejné. Zde je Ježíš, který je odkázal na proroky a Žalmy. On řekl, že všichni o NĚm mluvili. Avšak tito židovští učitelé a rabíni a doktoři zákona a profesori dělali právě tak, jak činili jiní před nimi.

Pozorujte, opět řekl: „Zkoumejte Písmo, neboť ono jest, které o Mně svědčí.“ Probádejte celé Písmo. Co se vám snažím ukázat? Že Bible je pravda.

Když jsem onehdy stál v nemocničním pokoji s několika lidmi, kteří patřili k denominacím a mluvil jsem s nimi, požádala mně jedna sestra, abych jí vysvětlil, proč jsem proti denominacím.

Hleďte, oni musí přijít zpátky ke Slovu, protože Slovo je Bůh. Ježíš zde vysvětluje to samé, totiž, že On je to Slovo. Nemůžete způsobit, aby si Písmo

odporovalo. „Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo ... A to Slovo se stalo tělem.“

On zde říká: „Zkoumejte Písmo, ono o Mně svědčí a vy se domníváte v něm život věčný mít. A to je pravda. Písmo je to, které o Mně svědčí a Já vám dávám svědectví o něm. Jestliže nečiním skutky, které podle zaslíbení mám činit, tak Mne neposlouchejte; když ale je činím a vy Mně nemůžete věřit, věřte alespoň těm skutkům. Neboť ony vydávají svědectví, že Já jsem Slovo.“

Zdá se, jakoby to ani nemohlo být jasnější. Vidíte to? Dobře. Nuže, prozkoumejte Písmo. On řekl, že v zákoně Mojžíšově, v prorocích a v Žalmech bylo o Něm psáno. A opět řekl, že Písmo o Něm svědčí. On je hlavním tématem v celé Bibli. Jestliže čtete Bibli a nevidíte Krista v každém verši, jděte zpět a čtěte znovu. Když nevidíte Krista v každém verši Bible, pak ji čtete ještě jednou, něco jste propásli. Bible je Kristus. On je to Slovo.

Když čtete: „Na počátku stvořil Bůh...“ Tam je Kristus. Tam odtud až k „AMEN“ ve Zjevení svědčí každé slovo o Ježíši Kristu. Proto o připojených knihách, jako 2. kniha Danielova, kniha Makabejských, kniha o Očistci a podobně není v Písmu žádná zmínka. Neshodují se s ostatním tématem. Není místo pro očistec. Není místo, aby se tam mohli dostat přímluvné prosby svatých a jiné. Pro něco takového tam není místa. Není žádné místo pro denominace. Není místo pro vyznání víry mimo Bible.

Když tedy tyto věci vidíte, víte, že se prostě nehodí do celku. Oni tyto věci připojili, všechno smíchali, ale nespojili správně. Nemohou to připojit dobře. On je tentýž včera, dnes i na věky.

Když je věc správně složená, pak vidíme celkový obraz od pádu až k obnově. Celý obraz stvoření a celý plán Boží zjevený v Kristu Ježíši. Amen. To je celý sestavený obraz, každý malý ohyb a každý roh.

Nechtěl bych se tím Bohu rouhat, ale je to právě tak, jako když se sestavuje stavebnice. Proto máme obrazy, které hrozně vypadají. Říká se: „My jsme věřící.“ Avšak ten obraz vypadá, jako když kráva žere trávu na vrcholu stromu. Tak je to, když říkají: „Ach, On jest mnoho, ale jen v určitém způsobu.“

„On je tentýž včera, dnes i na věky, avšak jen v docela určitém způsobu.“ Vidíte, tím ničíte váš obraz. Bible říká: ON JE TENTÝŽ.

On řekl v Janu 14:12: „*Kdo věří ve mne, skutky, kteréž já činím, i on činiti bude.*“ Vy ale říkáte: „To bylo pro jiný věk.“ Zde máte zase nesprávný obraz. Máte tam muže, který chytá ryby v poušti, v hromadě horkého písku, kde žádné ryby nejsou. Hleďte, vy Jej musíte přivést do Galileje, kde On chytal ryby, kde je mnoho ryb. Musíte se postarat o to, aby ten obraz vypadal správně. Je to velký obraz Boží

a jediný způsob, jak jej můžete pozorovat, je, když uvidíte Ježíše Krista. Tam je celá Bible. On je hlavním tématem Bible.

Tak poznáváte, že byste mohli vybrat z některého z těchto míst text a je těžké pro kazatele, aby zůstal klidný. On by chtěl jít raději dál, ale my se musíme vrátit k tomu, o čem učíme.

Bible je kniha prorocká. Je knihou historickou. Je knihou lásky. Je knihou zpěvů, knihou života a v ní nalézáme Krista. On byl v prorocích, v Žalmech, v dějinách a On je v Bibli také v těch věcech, které ještě mají přijít. Tak On byl předtím a bude také potom.

Co On tím je? Tentýž včera, dnes i na věky. A když vy něco připojíte, pak není tentýž včera, dnes i na věky, bratře Lee. Kam to vede? Potom máte hrozný obraz. Neboť On je dějinami, Prorokem, v Žalmech, On je všechno. A když nemůžete přijmout, že je vším a tentýž, jak potom vypadá ten váš obraz? Uznáváte to? Nu, dobrá.

On je tentýž. Byl v prorocích, byl v Žalmech, byl dějinami, je v těch věcech, které mají ještě přijít, tentýž včera, dnes i na věky! Žid. 13:8. Měl by být prvním. Jestliže Jím je a my tomu věříme, že ano, pak by měl být hlavním tématem našich řečí, našeho myšlení, našeho zpívání a našeho předcházení. On by měl být ovládajícím tématem v našem životě. Jestliže je hlavním tématem Bible a jestliže Bible je v nás, pak hlavním tématem všeho toho, co činíme, říkáme a myslíme, by měl být Kristus. Souhlasí to? To je správné.

Jakmile tak budeme smýšlet, bude nám On Hlavou nade všechny věci. Tak to stojí psáno zde v listu ke Kolosenským: „Od těch časů, kdy byl učiněn Hlavou všech věcí, pro nás, jestliže my se vším souhlasíme.“

Vy řeknete: „Jak je to ale s hříšníkem?“ On se stal soudcem pro hříšníka, jestliže to nepřijme. On se stal slávou věřícího, který to přijme. Všecky věci byly učiněny Jím a pro Něho.

Noc je nutná, aby vynikla nádhera dne. Nádoba k necti je nutná, aby vynikla láska a starostlivost o nádobu cti. Zlá žena, která nosí neslušný oděv a prodává svoji čest, je zapotřebí, aby byla vyzdvižena ctnostná, slušná, pravá žena. Podvodník a zloděj jsou zapotřebí, aby se vyzvedla pravost pravého věřícího, opravdového křesťana. Pokrytec je zapotřebí, aby se ukázalo, co je věřící.

Tak jsou všechny věci Jím stvořeny. A protože se On stal vším pro nás všechny a všechny věci jsou pro Něho stvořeny, což je pravda, měli bychom se snažit, ve všem s Ním souhlasit. Měli bychom být s Ním zajedno, protože On se stal s námi jedno. Měli bychom s Ním souhlasit. Jak? Když pro Něj budeme žít a nejenom Jej vyznávat.

Tolik lidí přijme vyznání a nyní to došlo tak daleko, že když se jich zeptáte: „Jsi křesťan?“ Odpoví: „Já jsem baptista.“

Ale to je velmi vzdálené, než abyste mohli být poznáni jako křesťané. Však hleďte, co činí metodista.

„Já jsem baptista.“ Hleďte, co činí baptista.

„Já jsem katolík.“ Podívejte se na to, co oni činí.

Jediný způsob, jak můžeš být křesťan je, když Ježíš Kristus se v tobě může zjevovat. Doufám, že to každý ze zvukového pásku pochopí.

Říkáte: „Jsem letniční.“ To ještě nic neznamená. Musí to být tak, že Kristus se ve vás zjevil, pak vás uznal.

Říkáte: „Mluvil jsem v jazycích.“ To dělají i ďáblové. „Jásal jsem.“ Mohamedáni, budhisté a všichni ostatní také jásají. Indiáni jásají při hadím tanci. Jistě, dělají to všichni. Kultury, kmeny a všichni možní volají a jásají. Výskají a jásají při míčové hře.

Avšak když je ve vás zjeven Kristus, když se prokázal, tu jste Kristu podobni, neboť Slovo Kristovo zahrnuje v sobě, být Kristu podoben. Tu je náš souhlas. V pořádku. A jelikož On se s námi ztotožnil, měli bychom my s Ním souhlasit v tom, že pro Něj žijeme.

Pozorujte, Bůh má trojí úmysl v tomto velkém tajemství, které měl dříve, než byl svět. Má trojí záměr. K čemu dnes ráno směřujeme je: co je tento trojí úmysl, který měl?

První, že se chtěl zjevit lidem. To nemohl učinit jako velký Jehova – Bůh, který naplňuje celý prostor, čas a věčnost. To nemohl. Byl příliš veliký, než aby se kdy mohl lidem zjevit. To by bylo velmi tajuplné. Jak to mohla tato mocná bytost, která neměla počátku učinit? Která, když za okruhem sta bilionů a trilionů světelných let bychom šli pořád dál, do nekonečna, je mocnou bytostí, která byla všechno a je všechno.

Avšak co chtěl učinit? Chtěl se zjevit jako milující Otec, neboť byl Otcem. A jediný způsob, jak toho mohl dosáhnout, byl, že se stal Synem člověka. Hleďte, mnozí z nich nevěděli, o čem mluvil. Rozuměli jste tomu nyní? Chtěl být vyjádřen – zjeven. To byl jeden ze tří velkých úmyslů: Sebe vyjádřit, Sebe postavit na roven s lidskými bytostmi, Sebe zjevit v Kristu.

Za druhé: aby zaujal místo v těle věřících, které je Jeho Nevěstou, aby mohl přebývat v lidech. To by mohl učinit již v Adamovi a Evě, avšak hřích je rozdělil, tak musela být nalezena cesta, aby se poměr zase upravil.

Ó, to pro mne znamená velmi mnoho, když na to jen pomyslím. Poznáváte, jaký

byl úmysl Boží? Proč nezachoval Adama a Evu v původním stavu? Pak by Mu nikdy nebylo možné projevit Svoji plnost a Svě vlastnosti. On by byl mohl být tenkrát Otcem, to je pravda, avšak je též Spasitelem.

Vy řeknete: „Odkud víš, že Jím je?“ Je jím, protože jsem to prožil. On je Spasitel a musel to projevit. A jak to mohl učinit? Jenom skrze Krista. Jak mohl být Synem? Jenom skrze Krista. Jak mohl být Uzdravovatelem? Jenom skrze Krista.

Hled'te, všechny věci jsou pojaty v této jedné osobě – v Ježíši Kristu. Ó, jak podivuhodné! Když na to pomyslím, vidím, jak denominace mizí z obzoru a vše ostatní ustupuje. Když vidím velký Boží úmysl, jak se za prvé zjevil v Kristu, ve kterém přebývala plnost Boží tělesně, a pak, aby tuto plnost Božství vpravil do lidí, ve kterých by mohl být první a mít v nich dohled a vedení.

Snad jste dostali zvukový pásek s kázáním, které jsem měl nedávno jednoho večera o Pavlovi, jako o vězni Ježíše Krista. Když Bůh dosáhne toho, že se stanete Jeho vězni, pak nemůžete nic jiného dělat, než co vám přikáže Duch.

Pavel měl velké vědění. Byl vyučen Gamalielem, aby se stal jednou velkým knězem, nebo rabínem. Chtěl vysoko! Jako intelektuál byl v národě velkým mužem. Ale musel do posledního obětovat vše, aby se mohl stát částí Slova, aby mohl zjevovat Ježíše Krista. Věděl, co to znamenalo. Měl v úmyslu navštívit jedno místo. Několik bratří jej zvalo, avšak Duch mu zapověděl jednat podle své vlastní vůle. Mohl jenom říci: „Duch mi to zapověděl.“ Byl vězněm Kristovým.

Jednoho dne potom, u té věštkyně, u otrokyně mající věštecského ducha, věděl Pavel, že má moc, vyhnat z ní ďábla, avšak mohl to udělat jen tak, jak to chtěl Bůh. Den co den za ním běhala a něco volala, až jednoho dne dostal Pavel povolení. Tu jí, čili tomu zlému duchu v ní pohrozil. Věděl, co to znamenalo být vězněm.

Také Mojžíš musel pozbýt svého vědění, aby našel Krista a byl Jeho vězněm. Potom, když Bůh z něho vyhnal všechno světské vědění, že je velkým mužem, onoho dne v přítomnosti ohnivého sloupu, když tam stál, dočista oněměl. Řekl, že nemůže mluvit. Bůh měl vězně. Potom již se nebudete sami ze sebe o něco pokoušet. Pak Bůh musel toho muže vystrojít potřebnou silou, takže mohl jít tam dolů. Řekl: „Pane, vyřídil jsem faraónovi, co jsi řekl, ale nechtěl poslechnout.“

Bůh řekl: „Tak vezmi svoji hůl.“ Bůh řekl: „To je Slovo Boží ... Jdi a ukaž s ní k východu a zavolej mouchy.“ A mouchy byly zavolány v jsoucnost, neboť Bůh měl vězně, kterého faraón nemohl ovlivnit. Nikdo jiný jej nemohl obrátit jiným směrem. Byl úplným vězněm v řetězech Slova Božího, zcela vázán na to „Tak praví Pán!“

O, přivede-li Bůh Svě vězně do tohoto stavu, pak může uskutečnit Svoji vládu. On musí tu osobu dostat tam, aby neznala nic jiného, než Krista. Rozumíte, co tím míním? Dobrá. To bylo za druhého.

Za prvé: aby se úplně projevil, Bůh v Kristu.

Za druhé: Aby mohl jen On sám vládnout ve Své Církvi, neboť Církev je Jeho Tělem, Jeho Nevěstou. On mohl mít tuto nadvládu tím, že se zjevil skrze ni. To je správné.

Za třetí: Aby řiši, která skrze hřích, skrze Adama padla, přivedl zase do řádného stavu, zpět tam, když za večerního chládku putoval se svým lidem, mluvil s nimi a měl obecenství. Nyní je ale hřích a smrt odloučily od přítomnosti Boží a od Jeho úplného zjevení.

Četli jste to? Již před ustanovením světa měl v úmyslu projevit Své vlastnosti. To, co On byl.

Kdyby někdo, kdo věří v trojjedinnost, se mohl od toho na minutu oprostít, mohl by vidět, že Otec, Syn a Duch svatý nejsou tři bohové, – jsou to tři vlastnosti toho samého Boha. Vidíte to? Je to forma zjevení Otce. Chtěl být Otcem. On byl Otec. Byl Synem a je Duchem svatým. Otec a Duch svatý jsou tím stejným Duchem. Pochopili jste to? Ne tři Bohové. Ďábel vám tyto

věci napovídal, aby z vás učinil modloslužebníky. Je jen jeden Bůh ve třech formách zjevení: aby byl Otcem, aby byl Spasitelem, Synem, Uzdravovatelem, to jsou Jeho formy zjevení. Nepoznáváte to?

Chtěl bych se vynasnažit, aby i lidé, kteří budou poslouchat zvukový pásek, této myšlence mohli porozumět a ji poznat. Nedbal bych na čas, jen abych mohl každé jednotlivé téma probrat. Doufám, že vám to podávám tak jasně, že můžete vidět, kam mířím.

Bůh zjevený v Ježíši Kristu, který byl všechno, Otec, Syn a Duch svatý, plnost Božství tělesně. Nyní přebývá plnost Božství tělesně v Jeho církvi, On má prvenství. Všechno, co bylo Boží – Bůh, to On vložil do Krista; a všechno, co byl Kristus, to je vkládáno do Církve, do věřících. Ne do denominací. K tomu za několik minut dojdeme a pak to bude provždy z vašich myslí odňato. Chci vám ukázat důvody s pomocí Boží, jestli to On dovolí.

Jaký je Jeho úmysl? Zjevit Sebe jako Syna, aby v Něm přebývala všechna plnost Božství tělesně. Epištola ke Kolossenským leží zde přede mnou. Toto je rozhodnutí Boží, jak to vyplývá z celého Písma.

Potom chtěl skrze život tohoto Syna, skrze Ježíšův kříž, skrze krev prolitou na kříži, jak to zde stojí psáno, smířit se Sebou samým Tělo, Nevěstu, která je druhou Evou. A Bůh podal obraz, jak to učinil Mojžíšovi a jim všem ukázal, že koná totéž, jako u Adama a Evy, že to byl Kristus a Nevěsta.

On je druhým Adamem a církev je druhou Evou. A pokud druhá Eva uzavírá

kompromisy se Slovem, nečiní tu to samé, jako první Eva? Oni říkají: „To bylo pro jinou dobu.“

K tomu v několika minutách dojdeme a zjistíme, zdali řekl On, že to bylo pro jinou dobu. Jak to může platit pro jinou dobu, když On je tentýž včera, dnes i na věky. Avšak Bůh to skryl úmyslně před očima moudrých a rozumných a zjevil to vyvoleným, nemluvnátkům, kteří byli předurčeni, aby to přijali.

Pozorujte to po všechny věky. To je důvod, proč vždy potom, co někomu světlo zazářilo, velcí intelektuálové a kněží té doby to odmítli a odvrátili se. Tam měli rabíny a velké učitele, kteří měli autoritu, různé muže jako Nikodém a jiní, kteří se blýskali vzděláním, avšak oni tomu nemohli rozumět. To byli oni, velcí kněží a rabíni tam, kteří byli vyučeni ve Slově. Chápali to všechno jen rozumem.

A Pán Ježíš řekl: „Vy z otce d'ábla jste a jeho dílo činíte.“ Považte jen, svatí muži! Nemohli byste ukázat prstem na nějaké místo v jejich životě, nebo v životě jejich otce, jejich děda, nebo praděda a pra-pra-pra-pra-praděda. Kdyby to tak bylo, byli by zemřeli v hanbě, byli by ukamenováni. Zde však stojí Ježíš a označuje je jako z d'ábla, tyto zbožné lidi.

Ó, toto velké zjevení! On chtěl zase obnovit příbuzenský vztah. On musel dopustit, aby byli ztraceni, rozumíte tomu? On musel nechat Adama a Evu hřešit a dát jim volnost. On nemohl nechat hřešit, zatímco zůstal Bohem a potom trestat za to, že je to nechal činit. Když ale lidi postavil ve vztahu k Sobě, nechal je jednat podle jejich svobodného morálního rozhodnutí.

Do stejného postavení vás přivedl dnes. Jednáte, jak sami chcete. Můžete se svobodně rozhodnout ve věcech morálky. Proto když jednal s prvním takto, musí tak jednat i s druhým a s každým stejně. Nebo nejednal na prvním místě správně. Každý stojí na stejném základě.

Nuže, pozorujte Jej. Tím, že nechal člověka toto činit – přece věděl, že to učiní – rozvinul Svoje vlastnosti Spasitele. Celý význam spočívá v Ježíši Kristu, v Bohu samém, aby na Sebe vzal trest Svého vlastního zákona, smrt, aby zemřel a vykoupil zpět Svoji ženu, Nevěstu, která když Jej odmítla, byla ztracena.

Když se Eva od Slova vzdálila, odešla od průvodce. A když se církev vzdálí od Slova k denominaci, odmítá Jej a smilní se světem s lidským věděním, že odmítá autoritu Slova Božího. Je to dost jasné? Bible přece mluví o duchovním smilstvu. Jestliže je odmítnuto některé slovo obsažené v Bibli, nebo přidán vlastní výklad, je to absolutní odmítnutí a nevěra, cizoložství vůči Bohu, který je vaším Ženicem. Cizoložnice nikdy do království Božího nevejde, to víme. Nuže, hleďte, to je ono, co Eva učinila na prvním místě.

Nyní dávejte ještě jednou pozor. Co je to trojitá rada Boží? Sebe zjevit v Kristu,

skrze Ježíše Krista vejít do těla člověka, aby měl přednost, znovuzřídit Eden a navrátit, co bylo ztraceno. To bylo to jediné, co nebylo v pořádku. Všechny Jeho věci byly v pořádku.

On musel lidem, aby přišli k pádu, nechat svobodu v morálním rozhodnutí, aby mohl být Spasitelem a rozvinout to, co je v NĚM, Jeho vlastnost, jako být Spasitel. Něco muselo být ztraceno. A právě skutečnost, že člověk padl a byl ztracen, stal se jeho Zachráněním a vzal Svůj vlastní zákon na Sebe.

To nemohl učinit jako velký Jehova, který naplňuje všechen prostor a čas. Hled'te, tak to nemohl činit, musel se stát člověkem. On se spřiznil s člověkem, který byl ztracen. Amen! Stal se člověkem. Bůh se stal tělem. Halelujah! Můžete si myslet, že jsem rozčilen, ale nejsem. Něco se však ve mně děje.

Bůh se stal tím, co jsem já, aby vzal na Sebe můj hřích, aby mne učinil takovým, jako je On.

Zpět k Jeho ohromné radě o synech a dcerách Božích, neboť On je věčným Otcem! Tato vlastnost byla v NĚM a tak muselo dojít k tomu, aby se rozvinula.

Vidíte celou tu trojitou radu? On chtěl Sebe zjevit. Svět je ztracen a tak se musel zjevit v člověku, aby se stal Spasitelem skrze smíření, skrze krev prolitou na kříži. On se musel stát člověkem a zemřít, aby jej zachránil a Sebe přivedl zpět do církve a byl v ní Hlavou.

Vzpomeňte si na to! Nikdy to nebyla a nemůže být a také nebude žádná denominace. On musí mít přednost a On je Slovo. Amen! Jak se může přidávat nějaké vyznání víry? To by změnilo církev v nevěstku. Přijmout slovo člověka, nebo nějaké vyznání, nebo nějakou denominaci, to je ve Zjevení označeno krátce jako nevěstka a její dcery.

Římsko-katolický kostel je nevěstka, protestanté její dcery. To je úplně jasné, každý si to může přečíst. Když jsme procházeli církevními věky, toto máme na zvukových páskách, můžete si to poslechnout, přejete-li si, všechno, co se spojuje s vyznáními víry mimo Bible, je v očích Božích jako nevěstka. Oni činí totéž, co učinila Eva. Ona se vzdálila od Slova, které je Kristus.

Pozorujme nyní Jeho tajemství, které skrýval ve Svě mysli před ustanovením světa. Chtěli byste, abychom si o tom něco přečetli? Přečtěme si o tom něco. Máte hodně času? Obrátíme se k jednomu místu a sice k Efezským 1. kapitola. Nyní budeme číst v dalším průběhu naší nedělní lekce o tomto trojnásobném zjevení Ježíše Krista.

„Pavel apoštol Ježíše Krista, skrze vůli Boží,“ povšimněte si prosím, není to určeno světu, nýbrž *„...svatým, kteří jsou v Efezu a věrným v Kristu Ježíši!“* Jak vejdete do Ježíše Krista? Tím, že se připojíte k nějaké církvi? Ne! Znovuzrozením!

„Skrze jednoho zajisté Ducha my všichni v jedno tělo pokřtěni jsme.“ (1. Kor. 12). Vidíte? Dobrá. To jsou ti dotyční, k nimž On mluví, to není mluveno světu. O tom nemůžeme mluvit s hříšníkem, on o ničem neví. Pavel to nepsal hříšníkům. Řekl: „Toto píše skupině, která je v Kristu Ježíši.“ „Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista! Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, který požehnal nám všelikým požehnáním duchovním...“ kde? „v nebeských místech, v nebesích.“

Nebeská místa! Ó, kéž bych měl více času! Zde to mám v mé Bibli o nebeských místech poznačeno. Co jsou to nebeská místa? Nebeská místa jsou postavení, ve kterých se věřící v Kristu nalézají. Kde věřící v Kristu stojí? V nebeských místech.

„Vždyť v Něm si nás vyvolil již před ustanovením světa.“ Kdy nás vyvolil? Před ustanovením světa, když měl Svě velké skryté tajemství. V Kristu nás vyvolil před ustanovením světa.

„Abychom před ním žili svatě a bezúhonně a předurčil nás...“ v čem? „...v lásce podle svobodného rozhodnutí své vůle skrze Ježíše Krista k přijetí za syny.“ Předurčil! Vidíte? To je to tajemství. Než Kristus nebo vůbec něco na zemi bylo ..., poznáváte Jeho velké tajemství?

Vyvolil Nevěstu a věděl, že Eva padne, že nevěřila Slovu. On věděl, že Eva padne, ale chtěl vyvolit Nevěstu, která by nepadla, která by se držela Jeho Slova, nehledě na to, co tomu říká svět, držela by se Slova. Tento nádherný stav byl v církvi předem určen tím, že nás Pán Ježíš Kristus přijal za dívky Boží. Poznáváte nyní tajemství? Čeho tím chtěl dosáhnout? Obnovit zase padlou Evu, neboť byla obrazem církve.

Nuže, pozorujte, když Bůh otevřel Adamovi bok a vyjmul Evu z jeho vlastního masa a krve a z jeho mužského ducha oddělil ženského a vložil do Evy, vzal žebro z jeho boku a stvořil z něho Evu. Tak učinil Bůh totéž, když vzal z boku Krista krev a vodu a Kristus je Slovo a vzal Slovo a postavil Svoji církev – Evu. Vidíte? Vykoupil si je zpět skrze krev, která byla vzata z Jeho těla. Vidíte to nyní? Zjevuje se velké Boží tajemství skryté od ustanovení světa, ale nastíněné po celý čas. Vidíme, že On o tom mluví v listu Efezským a na mnohých jiných místech. Avšak toto již postačí.

On tedy po věky odhaloval pozvolna toto tajemství. Můžete to nyní vidět? Co se stalo v předobrazu? On otevřel bok Adama a vyjmul část masa, které bylo Adama, aby stvořil Evu. Nevěsta musí být Slovem, neboť On je Slovo. Ona nemůže stát na vyznání víry, nemůže stát na denominaci, odvolávat se na svoji slušnost, musí stát jedině na Slovu, protože je Jeho částí; byla vzata z Krista.

Můžeme si být jisti, že všechno bude brzy hotovo k vytržení. Luther, Wesley

a všichni proroci jsou částečným zjevením těch, kteří patří k tělu, totiž prstů nohou, rukou atd. až k Hlavě, která vše dokončí a způsobí vytržení. Ona je tělem Slova, které je Kristus. Amen! Jste-li mimo, jste ztraceni. Je mi zcela jedno, jak jste dobří, jaká je vaše příbuznost, nebo jaké je vaše obecenství, jaká je vaše organizace, jste ztraceni, není-li Slovo ve vás!

„Zůstanete-li ve Mně a zůstanou-li slova Má ve vás, cokoli pak budete chtít, prostě...“ protože vy a Slovo jste totéž, On má přednost. Má vedení. Jste Jeho vězni. Svět je mrtvý. Nic jiného již nemáte. Vidíte, že ostatní lidé žijí svým způsobem dále, ale vy již tak nečiníte. Jste zajatci, jste pod Jeho jhem. „Mé jho jest lehké.“ Pod jhem Jeho Slova. „Já činím jen to, co se líbí Otcí.“

Tak dokonale. Povšimněte si nyní, že On to po věky nechal postupně vycházet najevo. Pomalu toto tajemství rozvíjel skrze proroky a stínové obrazy, až se sám zjevil.

On se zjevil skrze Mojžíše. Pohleďte na Mojžíše. Narodil se v době, kdy děti byly pronásledovány. Zrodil se již jako vysvoboditel. Musel být ukryt v rákosí, právě tak, jako Ježíš byl přiveden do Egypta. Vyšel. Vystoupil na horu a vrátil se z přikázáními. Ježíš šel na horu a začal Svoje první kázání (kázání na hoře).

On se vrátil s přikázáními: „Slychali jste, že jest přikázáno starým: nezcizoložís; ale Já vám pravím, že každý, kdož by pohleděl na ženu ku požádání jí, již zcizoložil v srdci svém.“ On byl Zákonodárcem, Knězem, Králem, Vůdcem, přesně tím.

Zvýraznění Sebe nám dal v Josefovi, který se narodil mezi denominacemi, protože byl duchovní. Viděl vidění. Bůh byl s ním. Uměl vykládat sny a jeho bratři jej nenáviděli. Byl svými bratry prodán za dvacet stříbrných, zrovna tak byl On zrazen Jidášem Iškariotským za třicet stříbrných.

Josef byl uvržen do jámy, cisterny, v níž nebylo vody a považován za mrtvého. To souhlasí. Otcí a ostatním bylo vypravováno, že je mrtvý. Byl však vržen do jámy a potom zase vytažen a stal se pravou rukou faraónovou. Co musel vytrpět v žaláři? Tam byli dva, číšník a pekař. Jeden z nich byl ztracen, druhý zachráněn. Právě tak to bylo na kříži, když byl On v zajetí přibit na kříž za naše hříchy. Jeden lotr byl ztracen a druhý zachráněn.

Později seděl Josef po pravici faraónově, jak to viděl předem ve snu a ve vidění, že bude sedět u nohou krále a že mu bude dána všechna moc v Egyptě. Jeho vidění se splnilo. Jistě o tom mnohokrát přemýšlel, když ještě seděl dole ve vězení a jeho vous byl stále delší, že se jeho vidění jednoho dne splní. Ačkoli to nechalo na sebe čekat, muselo se to splnit.

Jak jsem řekl včera, nebo ve středu večer zde v bohoslužbě. Musí se to stát. Řekne-li něco Bůh, musí se to stát.

Co řekne potvrzený prorok, musí se splnit, protože je to Slovo Boží a Slovo přichází jediné k prorokům. Slovo „prorok“ znamená zjevovatel Božího psaného Slova a také vidoucí, který předpovídá.

Pozorujte, když vystoupí vidoucí, je potvrzen Bohem tím, že se splní to, co předem vidí. „Jestliže je zde někdo, kdo je prorokem, kdo chce k vám mluvit a říká-li určité věci, které se mají stát a nesplní se, neposlouchejte ho. Ale když se opravdu stanou, potom Já jsem s ním. Toho se bojte, neboť jsem s ním.“

To opravdu souhlasí. To je potvrzení. Podle toho poznáte, je-li to pravda, nebo ne. Bůh mluví k Svému lidu skrze lidi. Hled'te, Bůh mluví jenom skrze lidi. „Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti.“ Vinný kmen nenese ovoce. Ratolesti nesou ovoce vinného kmene. Pozorujte, tak to šlo vždy.

Žádný člověk se nedostal k faraónovi, aniž by viděl napřed Josefa. Žádný člověk nemůže přijít k Otci, než skrze Syna. Když Josef opustil trůn, zazněl hlas trub, každé koleno se sklánělo: „Josef přichází!“ Jak nádherné! Jednoho dne se bude sklánět každé koleno a každý jazyk bude vyznávat, až On opustí trůn Svého Otce, aby se zjevil. Každý bude vyznávat, že On je Synem Božím. Potom je ale pro vás pozdě, číňte to nyní.

To vše můžeme vidět již v předobrazech. Můžeme pozorovat Davida, jak jsem před nějakým časem říkal, on sestoupil ze svého trůnu, odmítnut svým národem a vystoupil na tutéž horu Olivetskou, když šel do zajetí. Šel do zajetí, protože byl odmítnut svými bratry a svým národem. Šel na horu a plakal. To v něm byl Duch Kristův, který hleděl na Jeruzalém. Plakal a řekl: „Jeruzaléme, jak často jsem chtěl...“ Odmítnutý král. O několik století později stál Syn Davidův nad Jeruzalémem a řekl: „Nyní přišla tvá hodina.““ Všechny tyto věci Jej symbolizují jako typ, ale tajemství bylo ještě skryto.

Ti lidé nevěděli, co činí. Věděli jenom; že byli Duchem vedeni něco činit. Bůh to zadržel pro velké zjevení posledních dnů, ale On to vyjevil. Zjevil Sebe v Mojžíšovi a Davidovi, v Josefovi a Eliášovi a dalších. Mohli bychom vzít každého jednotlivého proroka, vyličit jejich život a ukázat, že vyznačoval přesně a dokonale Ježíše Krista a přece Bůh Své tajemství nikdy nevydal úplně. On čekal, aby je oznámil v posledních dnech, jak zaslíbil. Čekal, až to bude moci být úplně pochopeno, než to mohl zjevit. Neřekl všechno najednou, neboť Bible je psaná v tajemstvích. Ježíš děkoval Otci za to, že je psaná v tajemstvích.

Příchod Pána je tajemstvím. Nevíme, kdy přijde, jak přijde, ale víme, že přijde. A tak všechna tajemství Boží čekají na tento poslední den. Jakmile je to dokonáno, On zjevuje, ukazuje, co učinil. Své tajemství nikdy docela nevydá na pospas.

Přesně tak to je, když to porovnáme se sedmi pečetěmi. Když Bůh použil Martina

Luthera pro vyjití z církve v tom věku a když použil Johna Wesleye, vyvedl je postupně a dal jim zjevení pro jejich církevní období. Ale nyní jsme v posledních dnech.

Byl to tak mocný prožitek, když On zde o tom mluvil a ukázal sedm pečeti. Ilustrovaný časopis Look and Life otiskl snímek kruhu z mraků a světla, kterému nemohli rozumět a dosud o tom nic nevědí. Ale Bůh mi zde řekl několik měsíců předtím, než se to stalo: „Jdi tam a čekej, až budou tajemství zjevena.“ A potom se to stalo přesně tak, jak On zaslíbil, že to učiní.

Povšimli jste si na tom obraze, že anděl po pravé straně, když přijal na sebe podobu, sestoupil dolů, zatímco jeho křídla byla obrácena nazad a jeho hlava byla obrácená na stranu? Tam je to na obraze. Zcela přesně, měsíce předtím, než se to stalo, On řekl, že shromáždí tělo věřících, aby zjevil to, co bylo ztraceno.

Povstal Luther. Kázal ospravedlnění. Stále znovu to v tom věku zdůrazňoval. Nevěděl, jaký věk to byl. Potom přišel Wesley. Přinesl poselství pro své časové období. Ale zůstalo ještě mnoho falešného, bylo to převzato od jiných církví. Potom povstala církev letniční, avšak oni organizovali a šli zpět do duchovní smrti. A nyní jsou zjevována tajemství, aby se ukázalo, o co vlastně šlo. Bylo to určité učení, jako např. Luther učil z katechismu a leccos vynechal. Též Wesley určité věci vyndal.

Z hnutí letničního se stala organizace zrovna tak a převzala například křest na jméno Otce, Syna a Ducha svatého atd. Oni to jinak nevěděli. Ale v posledních dnech jsme přiváděni zpět a všechna tajemství jsou uchopena, co nejjasněji vyložena a zjevena. Proč? Jsou to poslední dny, ve kterých je zjeveno toto velké tajemství, které měl Bůh ve Svém srdci.

Rozumíte tomu? Kdyby vám to ušlo, vraťte se k tomuto pásku. Nevím, jak dlouho ještě budu s vámi. Myslete na to, toto je pravda. Tak praví Pán. Je to pravda. Je to Slovo.

Je to jako s tajemstvím sedmi pečeti. Pečetě byly zlomeny. Každý věk zašel, ale ještě mnohé zůstalo ležet roztroušené. Bůh, který nechtěl, aby to zůstalo při tom roztroušení, se vrací, aby se opět chopil těchto věcí. Toto učení, se kterým začali, přivádí dál a zjevuje celou plnost.

Totéž činí nyní, když zjevuje tajemství Kristovo, jak v Něm byla trojnásobná rada Boží pro církve. Ó, vyneseno, zjeveno!

Zjevit, znamená podle Websterova slovníku něco oznámit, obzvláště božské pravdy. Zjevení: to je způsob, jak se Kristus dává poznat Svě církví.

Nyní možná řeknete: „Nuže bratře Branhame, to říkáš jen...“ Ne, neříkám to jen tak. Pozorujte: On se dal poznat Petrovi. Chcete-li si to poznamenat a přečíst, je to Mat. 16:13–17. Když se vrátil z hory proměnění řekl: „*Kým praví lidé býti mne*

Syna člověka? A oni řekli: Někteří Janem Křtitelem, jiní pak Eliášem, jiní pak Jeremiášem, aneb jedním z proroků.“ Ale to nebyla vlastně Jeho otázka. „*I dí jim: Vy pak kým mne býti pravíte?*“ Zde mluví k Církvi. Vidíte? „Co si myslí lidé, kdo Já jsem?“

Dnes se říká: „Je to filosof.“

„Je to jenom společenské náboženství.“

„Je to dobrý muž.“

„Myslíme, že jeho učení je správné.“

„Je to směrnice, podle které bychom měli žít.“

„Myslím, že bychom se stali lepšími, kdybychom tak činili.“

„Toho bychom měli mít v naší církvi.“ atd. To se poslouchá jako pohádky o Mikuláši.

Nejde o to, abychom představovali, co vyjadřuje nějaká církev. Náš život by neměl být vyjádřením nějaké církve. Je to život, který nežijeme sami, nýbrž On vstoupí a žije ve vás. Nejste více zajatci nějaké učené osoby. Jste vedeni Duchem.

Řeknete: „Přišel bych o rozum. Člověk, který přišel o rozum, by to možná učinil.“ Avšak máte-li mysl Kristovu, projevuje se Kristus skrze vás, On ukáže, že je to On a vy jste svůj rozum neztratili.

Někteří lidé, kteří si dělají o těchto věcech iluze, se stanou choromyslnými. Víme, že je to obráceně. Je to ďábel, který se pokouší napodobit pravou věc. Vždy se najde nějaký podvod. Člověk se musí jen zřít svých myšlenek a svého myšlení a nesmí jít za tou věcí jen tak slepě. Ne, přicházíte se zdravou myslí a Kristus vás převezme a projeví Sebe. Nyní jste ale pro svět pomatenou osobou. Jste-li doopravdy choromyslní, pak vás může vzít ďábel úplně pod svou kontrolu. Dokáže, že budete dělat všechno, co je v protikladu k tomuto Slovu.

Když vás ale převezme Kristus, vyjádří Slovo přímo skrze vás, protože Jím je. On je Slovo! Potom vidíte působení Kristovo. Ne iluzi, nýbrž doopravdy Krista, který se vámi projeví. Jak nádherné!

Pozorujte nyní. On se zeptal: „Co říkáte vy, kým Já jsem?“ On se ptal Svě Církve, Svých dvanácti. Z několika miliónů tehdejší doby se zeptal dvanácti, Svě Církve. Z miliónů za dnů Noé promluvil k osmi. Vidíte?

A On řekl: „Jak to bylo za dnů Noé, kdy bylo zachráněno jenom osm duší, tak to bude při příchodu Syna člověka.“ Nechci tím říci, že jich bude zachráněno jenom osm, rozumějte dobře, to jsem nikdy neřekl. Nevím, kolik jich bude zachráněno, kolik jich bude v té malé skupince, která bude vzata. Bude to malá skupinka. To vám říkám. „Neboť těsná je brána a úzká je cesta a jen málo bude těch, kteří ji

naleznou.“

Avšak až povstane to velké spasené tělo ze všech věků, pak to bude velký zástup. Ve Zj. 7 je to vyjádřeno: „Velký počet, který nikdo nemohl spočítat,“

kterí po všechny ty věky vycházeli, putovali ve světle Bible pokud jim bylo zjeveno.

Víme nyní, že Wesley měl více světla než Luther. Víme, že letniční měli více než za času Wesleye. To je jisté, neboť světlo proráželo postupně, jako i za proroků, až bylo úplně známé, totiž plnost Božství tělesně v Kristu. A nyní je Kristus poznáván v Církvi. To je celé zjevení Boží, aby Evu, Svou Nevěstu uvedl zpět do správného postavení k jejímu Ženichu a Bůh je Ženichem Církve a Církve je Jeho Nevěstou.

Petr zvolal a řekl: „Ty jsi Kristus, ten Syn Boha živého!“ Nuže, pozorujte! „Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, blahoslavený jsi, neboť tělo a krev ti to nezjevily (nikdy jsi se to neučil ve škole), nýbrž Otec Můj, kterýž jest v nebesích.“

Hleďte, co mu Ježíš řekl: „Na této skále...“ to řekl Petrovi, předem určenému semenu Božímu, který světlo přijal a kterému byly dány klíče od království nebeského. „Na této skále zjevení, kdo je Ježíš Kristus.“ On je úplné zjevení Boží. „Na této skále...“

Ne podle lidského rozdělení na Otce, Syna a Ducha svatého, jako by On byl druhou osobou. „Na této skále postavím Církev Svou a brány pekelné ji nepřemohou. Na této skále založím Svou Církev.“

Zjevení Ježíše Krista. Hleďte, Kristus ve vás. Učiňte Jej středem života toho zjevení. Kristův život ve vás. Učiňte Jej středem zjevení. Kristus v Bibli. Učiňte Bibli úplným zjevením Krista. Kristus ve vás způsobí úplné zjevení celku. Vidíte, co chce Bůh činit?

Co je znovuzrození? Ptáte se: „Bratře Branhame, co je vlastně znovuzrození?“ Je to osobní prožití zjevení Ježíše Krista. Amen. Není to přistoupení k nějaké církvi, není to podání rukou, není to odřikávání vyznání víry, není to příslib, že budeme žít podle určitých předpisů, ne, něco jiného se musí stát.

Avšak jak je to s Kristem, s Bibli? On je Slovo, které vám bylo zjeveno. Je docela jedno, co kdo řekne, že se má stát. Ať pastor, kněz, nebo kdokoli. Jde o Krista, o Krista ve vás. To je zjevení, na kterém byla Církev postavena.

Říkáte: „Jsem Lutherán, jsem baptista, já presbytarián.“ To u Boha nic neznamená. Ani jako lusknutí prstů. Co je to potom? Je to Kristus, který se zjevuje a On je Slovo. Když je nyní Slovo zjevováno, zjevuje On Sebe. Rozumíte tomu? To byl záměr Boží, neboť Ježíš Kristus zjevil sám Sebe, vzal na Sebe Svůj vlastní zákon. Žil podle něj a naplnil svůj zákon skrze svoji smrt.

Kristus = Bůh zemřel podle těla, aby na těle zatratil hřích, aby si mohl přivést nádhernou, zpět vykoupenou Nevěstu, která bude věřit jenom Slovu Božímu a nevymění je, jak to učinila Eva za rozumové, lidské pojmy. Vidíte to? To je Kristův plán. To je Boží plán. Znovuzrození to zjevuje.

Když nějaký člověk řekne, že je znovuzrozen a pokouší se tato zaslíbení Kristova pro tyto poslední dny zařadit do jiného věku tím, že Jej činí Kristem pro včerejšek a ne pro dnešek, pak je tento člověk nebo osoba zaslepena satanem.

Zrovna tak je to, když někdo řekne, že věří a neprovázejí jej znamení, o nichž Ježíš mluví v Mar. 16: „Ty pak, kteří uvěří, budou provázet tato znamení. Na celém světě, v každém čase.“ Vymítání d'áblů, mluvení jazyky a všechny velké projevy darů budou následovat. Ne, že by měly, nebo mohly následovat, ale mají a musí následovat. Nebe i země pominou, ale Jeho Slovo nikdy nepomine!

Tak zjevuje Kristus Sebe v jednotlivci, ať je intelektuální, nebo nezná abecedu. Mnohý apoštol ji neznal. Ale oni znali Krista! Nikdy by nebyli poslouchali Petra nebo Jana jen proto, že byli v nějakém semináři. Říkali, že poslouchali a poznali, že bývali s Kristem, když uzdravili chromého u chrámových vrat. Věděli, že chodili s Kristem.

Znovuzrození je Kristus ve vás, je zjevení. Bůh vám toto velké tajemství zjevil a to je znovuzrození. Nuže, co učiníte, až budou shromážděni všichni, ve kterých je zjevení v plné harmonii a v této harmonii to Bůh Svým Slovem, Svými skutky zjeví, když bude činit věci, které činil tenkrát, aby Slovo potvrdil? Ó, kdyby jen církev poznala své postavení! Jednoho dne to pozná, až pochopí, co to znamená, nastane vytržení.

Pozorovali jste to? Pavel neznal Ježíše podle těla. Znal Jej jedině skrze zjevení, skrze vidění. Je to pravda? Pavel znal Ježíše jenom skrze zjevení, zrovna jako Petr. Petr Jej viděl v těle, ale neznal Jej podle těla, protože Ježíš to řekl: „Tělo a krev ti to nezjevily (ani Můj život ti to nezjevil) nýbrž Otec Můj, jenž jest v nebesích ti zjevil, že Já jsem Slovo Boží.“

Lidé s Ním chodili a stýkali se s Ním. Pavel měl něco většího nežli některý z apoštolů. Oni říkali: „Já mám větší zjevení než ty Pavle, víš, já jsem s Ním chodil. Jednou jsem s Ním šel chytat ryby. Slyšel jsem Ho mluvit. Seděl se mnou ve člunu a později mi řekl: Přeplyjeme na druhou stranu, tam budeme chytat a nachytáme více ryb. A to jsme udělali. Hleď, my jsme Jej viděli činit věci!“

Ale Pavel Jej viděl potom, když zemřel, byl pochován a zase vstal a zjevil se v ohnivém sloupu, který vedl děti Izraele! Pavel jsa Žid, by Jej nikdy nebyl pojmenoval Pánem, kdyby se mu nedostalo zjevení, že On je tentýž včera, dnes i navěky.

Jinými slovy On řekl: „Pavle, jsem dnes tím samým Bohem, kterým jsem byl včera. Zde jsem v tomtéž světle, v ohnivém sloupu, s kterým mluvil Mojžíš v ohnivém keři.“

Není divu, že v dopise k Židům mohl oddělit zákon od milosti. Pavel se setkal s tímtož ohnivým sloupem a Pán mu řekl: „Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ.“ A On je dnes zde zrovna tak! Neboť se zjevuje v tomtéž ohnivém sloupu a potvrzuje se jako tentýž, zjevuje tajemství Boží, které bylo skryto od ustanovení světa. Pavel Jej znal jen skrze zjevení. Petr Jej poznal skrze zjevení. Chodil s Ním a mluvil s Ním. Proto můžete vsadit na toto Slovo.

Právě jsem řekl, že On je Slovo. Nuže, učený se může posadit a číst Slovo takovým způsobem, že zaujme vaši mysl, bude-li chtít, neboť je moudrý a zchytralý.

Vezměte katolického kněze, nebo nějakého pravého teologa dobře obeznaného s Biblií, baptistického bratra, nebo presbyteriána, nebo někoho jiného. On ve vás zanechá dojem, že vůbec nic neznáte, kdyby záleželo na mluvení. Proč? Protože zná Jej, Slovo, jen podle těla. Ale jediný způsob, jak byste byli zachráněni je, když Jej znáte podle zjevení.

Mohl bych vzít učení presbyteriánů a nachytat s ním vás letniční. Mohl bych vzít učení baptistů a letničním ukázat mnoho věci, o kterých vůbec nic nevěděli. To je pravda. Ale to nic neznamená. To není Jeho Církev. Jeho Církev je On sám zjevený. Amen! Rozumíte tomu? A On sám potvrdil skrze Slovo, že je Bohem.

Jak můžete říci: Otec, Syn a Duch svatý a být potom pokřtěni v této formuli? To je pohanské, že ano? Jak můžete říci, že znáte Ježíše, – On je Slovo, když nikde v Bibli nenajdeme, že by někdy někdo na nějakém místě byl pokřtěn na jméno Otce, Syna a Ducha svatého?

A vy z Jesus only, kteří užíváte při křtu jenom jméno Ježíš, znám osobně čtyři nebo pět lidí, kteří se jmenují Ježíš. Vidíte tedy, kam vás přivedou vaše denominace? To je temnota, to je následek Kainovy oběti, který přinesl úrodu, namísto krve. Ale zjevení přišlo skrze krev, skrze Ježíše Krista, který je krví Boží, krevní buňkou utvořenou v mateřském lůnu Marie.

Pavel Jej znal skrze zjevení. Tak Jej známe dnes. Jen tak. Neříkejte: „Jsem metodista.“ To nic neznamená. „Jsem baptista.“ To nic neznamená. „Já jsem katolík.“ To nic neznamená. Ale Bůh vám oznámil Slovo skrze zjevení. On je Slovo. Podle čeho poznáte, že je zjevené? Žije ve vás a vámi se projevuje.

Církev na toto velké zjevení již dávno zapoměly. To je pravda. Zapoměly na zjevení pravdy. Když povstal Luther, byl velkým mužem. Měl zjevení pro tehdejší dobu. Ve svém časovém období byl v pořádku. Měl zjevení, ale jakmile odešel,

hled'te, co se stalo.

Wesley měl poselství. Podívejte se, co z toho udělali. Také letniční hnutí mělo na počátku poselství. Hled'te, co udělali. Bylo to totéž, jako když Bůh z milosti poslal Izraeli ohnivý sloup, proroka a oběť a sám Sebe mezi nimi zjevoval a vyvedl je z Egypta skrze Rudé moře. A oni chtěli zákon, aby mohli mít velké hodnostáře, kteří by v něm mohli zaujmout postavení.

A co se stalo? Byli ponecháni na poušti 40 let a putovali kolem dokola a ani jedna jejich organizace nepřešla. Kálef a Jozue byli jediní, kteří předstoupili před národ a řekli: „Jsme více než schopni obsadit tu zemi.“ Oni hleděli na Slovo Boží. Ostatní zemřeli na poušti. A Ježíš řekl: „Oni všichni zemřeli.“ To je pravda.

Potom, co On po všechny věky prokazoval Své pozhnání a Svou moc, jako při Lutherovi a Wesleyovi, bylo to zde totéž. Tenkrát řekli: „Naši otcové jedli manu na poušti.“ A On odpověděl: „Všichni zemřeli.“ To znamená, ve věčnosti odloučení od Boha. Jejich mrtvá těla ztrouchnivěla na poušti. Byli mrtví.

„Já jsem chléb života, který přišel od Boha z nebe.“ Oni to neviděli. Jednoduše tomu nerozuměli. Církev to dávno zapoměla. Oni přijali poselství intelektuálů, členství a vědomosti, namísto zjevené pravdy Slova.

Podívejte se sem. Dnes říkáme: „Věříte, že Bůh nás zmocnil jít do světa, uzdravovat nemocné, kázat evangelium a vymítat d'ábly?“

„Ó, ano, věřím, to je pravda, ale...“ Vidíte?

Jedna žena, která se mnou nedávno mluvila, řekla: „Ale všechny církve jsou přece ve shodě.“ Řekl jsem: „Ani jedna z nich s druhou se neshoduje.“ Tam stál právě katolík a já jsem řekl: „Jak je to s vámi? Ty jsi metodistka a on je katolík. Jste spolu zajedno?“

Papež se je pokouší všechny spojit. To je dobrá věc pro všechny tyto lidi. Ale Církev Boží s tím nemá nic společného. Opravdu ne. Ona stojí mimo všechny skupiny. Ano. Není možno ji sloučit. Jeden věří tomu, druhý onomu. Metodisté mají pokropení, baptisté křest ponořením a obojí společně odmítají Ducha svatého v Jeho plnosti a moci.

Oni říkají: „Přijali jsme Ducha svatého, když jsme uvěřili.“ Bible říká: „Přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“ To je rozdíl. Vidíte? To je správné. Jiní říkají: „My jsme katolická církev, ta, která je od počátku. My jsme časně začali, to jsme učinili.“

Methodisté říkají: „My máme základ v Bibli.“ Ježíš řekl: „Znamení budou následovat ty, kteří věří.“ Nu, jak je to s tím? „Skutky, které Já činím, i vy činit budete.“ Každá osoba, každé stvoření, které v Něho věří. Nu, jak to je s tím? To jsou Jeho Slova. „Nebe i země pomínou, ale Mé Slovo nikdy nepomine.“ Jak je to s tím?

Co je to? Promíchaný stav. Nu, podívejte se. Vy vezmete krásné, veliké obilné zrno, je to nepravé zrno. Vezmete toto zrno, které je velmi krásné a zasadíte je. Co z něho bude? Vyrostě malé stéblo, zežloutne a uvadne. To se stane s každou denominací, když je křížena lidskými slovy a promíchána Slovem Božím. Dojde to až ke znamením a zázrakům, až k tomu, co Ježíš řekl o víře a Slovu a pak to zežloutne. A oni říkají: „To nemůžeme přijmout.“ A jdou zpět.

Zrovna tak to udělali zvědové, kteří vyšli, aby zhlédli Kánaan. Když se vrátili řekli: „Ó, vypadáme proti nim jako kobylky, nemůžeme si je podmanit. To mohou udělat jen Amalechitští a ti všichni ostatní!“ A vrátili se.

Ale Kálef a Jozue, kteří byli skrz naskrz ryzí, věděli skrze Slovo Boží, že Bůh řekl: „Dám vám tuto zemi.“ Oni řekli: „Jděme přece a opanujme ji, nebo zmocníme se jí.“

Záleží na tom, z čeho jste zrozeni. Jste-li narozeni ze Slova Božího, pak vládne Slovo Boží v Jeho Církvi. Proto On zemřel, to je Jeho účel, aby byl s to zjednat si vládu, aby ve Své Církvi mohl působit. Nechte nejdříve zazářit Slovo Boží, ať vše ostatní vypadá jak chce. Nestarám se o to, jestli intelektuálové říkají to neb ono. To s tím nemá nic společného. Slovo Boží řeklo, proto jsme víc než schopni tu zemi zabrat.

Jeden kazatel mi řekl: „Kdybych to kázal ve svém sboru, pak bych ve svém kostele kázal ke čtyřem stěnám.“ Řekl jsem: „Kázal bych jim to, co říká Slovo Boží.“ To můžeme, neboť to Bůh přikázal. Amen.

Ó, zde se za to omlouvají. Proto jsou slepí pro poselství konečného času v těchto dnech, ve kterých se Bůh potvrzuje. Pokoušejí se zařadit to mezi něco, jako je spiritismus, nebo nějakou duševní iluzi, nebo něco takového. Oni se z toho pokoušejí udělat něco, čím to není. Právě tak, jak to dělali, když zde byl Ježíš.

Oni Jej nazývali belzebubem, věštcem. Nyní říkají, že je to duševní telepatie, zatímco vědí, že On tam může stát, shlížet dolů na lidi a jasně rozeznávat myšlenky, které jsou v jejich srdcích. Bible to říká. Nestojí psáno u Žid. 4: „Slovo Boží je živé, účinné a ostřejší, než každý dvojsečný meč. Proniká až do rozdělení duše a ducha, do kloubů i morku a je soudcem nad myšlenkami a úmysly srdce?“ A On byl tímto Slovem. Když má Slovo

v člověku převahu, opět se děje totéž, neboť On je Slovo. Amen!

Nechápu jak od nynějška přes to můžete klopýtat. Je to přece úplně jasné.

To je ono, proč jsou zaslepeni. Je to zrovna tak, jako za dnů, když byl Kristus na zemi. Právě tak kolísají. Říkali: „On je belzezub.“ Věděli, že to mohl činit, ale řekli: „Narodil se jako nemanželské dítě a je zvláštní. Je posedlý ďáblem. Je Samaritánem tam odnaproti a má ďábla v sobě, tím činí tyto divy.“

Ježíš řekl: „To vše se vám odpouští.“ Že skutky Boží připisují zlému duchu. „To vám odpouštím, ale až přijde Duch svatý a proti Němu řeknete slovo, nebude vám odpuštěno nikdy, ani na tomto světě, ani v budoucím, onoho velkého dne vám nebude odpuštěno.“

Vidíte, že je to v Písmu jasně napsáno. Proto až přijdou lidé onoho dne, ať jsou jakkoli vzdělaní, nebo ať patří k jakékoli denominaci, budou odsouzeni. To se musí stát. Rouhali se Duchu svatému, když nadávali „Svatá koloběžka“ nebo použili jiných nadávek. Církev Boží to musela za všech časů snášet. Sám Pavel řekl před Agrippou: „Podle učení, které oni nazývají kacířstvím, sloužím Bohu našich otců.“ Hled'te, jaká to byla velká Kristova pravda. Ale dnes lidé říkají: „Je to denominace.“

Je to Ježíš Kristus, znovuzrození zjevilo ve vás, že On má nadvládu, aby mohl Svá Slova vyjádřit. A všechno, co pro tyto poslední dny zaslíbil, může vykonat skrze Svě tělo, zatímco v něm působí. Amen. Je to přesně Slovo Boží zjevené.

Pozorujte! Je to zrovna jako za dnů Kristových. Bůh sám má klíče k tomuto zjevení Krista. Věříte tomu? Teologické školy to nikdy nemohou najít.

Ježíš řekl v Luk. 10:21–24: „Velebím tě Otče, Pane nebe i země, žes tyto věci skryl před moudrými a opatrnými a žes je zjevil maličkým.“

Hled'te na učené toho času. Na ty Židy, velice výtečné muže, na jejich organizace farizeů, saduceů a herodiánů a čímkoli byly všechny ty velké organizace. Ježíš o nich řekl: „Vy jste slepí, kteří vedou slepé. Správně o vás hovořil Izaiáš: uši máte a neslyšíte a oči máte a nevidíte. Jelikož to Izaiáš řekl v Duchu, proto Bůh vaše oči zaslepil. Děláte totéž, co Eva. Když přijímáte rozumovou stránku a nic o Duchu Božím nevíte. Proto nepadnou-li do jámy všichni, slepí a i ti, kteří slepé vedou?“

Vůdce padne se slepými, neboť je sám slepý. Vůdce padne, je slepým vůdcem. Oba spadnou do jámy.

Bůh má klíč. On to na jednom předcházejícím místě vyjádřil. Před malou chvílí jsem četl, že řekl: „Za koho pokládají lidé Mne, Syna člověka? Petr

odpověděl: Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. A On řekl: Blahoslavený jsi Šimone, synu Jonášův, neboť tělo a krev ti to nezjevily, nýbrž Otec Můj, kterýž jest v nebesích. Na tomto samotném zjevení založím Církev Svou a brány pekelné ji

nepřemohou.“

Nuže, hled'te, proto neexistuje škola, žádný teolog, učení v Bibli, kteří by o tom věděli. Nic o tom nevědí. Je to nemožné, aby o tom věděli. Bůh to před nimi, před těmi vybranými učiteli a těmi ostatními skryl, aby smysl nepoznali.

Je to osobní, individuální věc jednotlivce, aby mu byl Kristus zjeven. A když vy řeknete: „On mně byl zjeven“ a když se potom život, jak jej Kristus v Bibli ukázal, tentýž život, který je v NĚm, ve vás neprojevuje, pak máte nesprávné zjevení.

Kdyby bylo možné naroubovat na hrušeň tykvovou sazenici, pak by nesla tykve. „Podle jejich ovoce je poznáte.“ To přesně souhlasí. Kdybyste zasadili vinný kmen a první užitek z ratolestí by byly hrozny, druhý užitek by byly citrony, další hrušky a ještě další jablka, pak byly naroubovány jiné věci, které vydávají svůj vlastní život. Každá denominace přináší vlastní život. Jestliže však tento původní vinný kmen vyrazí nový výhonek, pak ponese hrozny jako na počátku.

A když život Ježíše Krista vytvoří další Tělo věřících, ponese totéž ovoce, jako to první. Zase mohou být psány Skutky apoštolské, protože to bude tentýž život. Vidíte, co chci říci? Nemůžete se prostě od toho odchýlit. Je to život Krista ve vás, který vám byl dán skrze Ducha svatého, jenž Svůj život žije skrze vás. Ale slepí jsou vůdcové slepých.

Pozorujte, Bůh sám má tento klíč. Žádný teolog vám to nemůže říci. Neznají to. Je to před nimi skryto. Nic o tom nevědí. „Nu,“ řeknete, „já mám přece akademické vyznamenání.“ Pro mě a já myslím, že i pro Boha a pro každého pravého věřícího to znamená, že jste právě tím více vzdáleni, zůstali jste pozadu. Bůh nemůže být poznán skrze vzdělání. On nebyl poznán, když víme, jak to vysvětlit.

Boha poznáváme v jednoduchosti a ve zjevení Ježíše Krista i skrze nejneučenější osobu. Vidíte? Není to vaše teologie, je to zjevení Ježíše Krista. „Na této skále postavím Svou Církev.“

Jiná skála nebude přijata, jiné věci nebudou přijaty, žádná římská skála, žádná protestantská skála, žádný jiný názor, vůbec nic, jenom na zjevení Ježíše Krista ve znovuzrození.

On se ve vás zrodí a Svůj vlastní život svěří. Váš život zmizel a ve vás se odráží Jeho vláda, Jeho moc, aby lidé viděli vlastní život a že On činí skutky,

znamení a divy, které tenkrát činil, právě tak skrze vás. Všechno ostatní co je kromě toho, nemá význam.

Hled'te, jak se rozvíjí velké zjevení Boží. Pro nedostatek těchto zjevení je mezi námi tolik rozdělení, opovržení a zklamání. Mezi námi je tolik různých názorů, protože lidem schází zjevení. Hled'te, i učitelům toto zjevení schází. Když se

dostalo mocného zjevení Ježíše Krista Pavlovi, řekl v 1. Kor. 2: „Nepřišel jsem k vám s moudrostí.“ Pohleďte na toho muže, on měl skutečně vědění, byl studovaný. „Nikdy jsem k vám nepřišel s takovými slovy.“

Dobrá, přečtěme si to rychle. Můžeme na minutu povstat, když budeme číst jeden nebo dva verše? Chtěl bych to přečíst, aby i ti lidé, kteří to budou slyšet ze zvukových pásků se vrátili zpět. Každopádně mají k tomu příležitost. Čtete 1. Kor. 2. Poslechněte si velkého apoštola Pavla, toho školeného služebníka Božího.

„I já přišed k vám bratří, nepřišel jsem s důstojností řeči, neb moudrosti, zvěstuje vám svědectví Boží.“ (Nikdy jsem neřekl, že jsem Dr. Ten a Ten). *„Nebo tak jsem usoudil nic jiného neuměti mezi vámi, nežli Ježíše Krista a to toho ukřižovaného. A byl jsem já u vás v mdlobě, a v bázni, i v strachu mnohém. A řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci.“*

Hleďte na to evangelium. Ježíš řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium.“ On řekl: „Jděte a kažte.“ Jinými slovy: „Dokažte moc a znamení vás budou následovat.“ Nestačí jenom učit. Je opravdu zapotřebí Ducha svatého, který ta znamení působí. Poslechněte dále.

„... aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží.“ Ó, hleďte, člověk má být přeměněn. Nuže, nemohu prohlásit: „On není tentýž,“ když je tentýž. Kdybych to učinil, nebo mi to nějaký člověk vyprávěl, ukázalo by mi to, že on nemá trojnásobné zjevení Boží.

„Co my hlásáme ve slabosti, je nicméně moudrost před dokonalými, avšak ne moudrost tohoto světa, ani knížat tohoto světa, kteří zanikají, ne, my hlásáme Boží moudrost tajemnou a skrytou (hleďte, trojí tajemství Boží) ... kterou Bůh od věčnosti předurčil k naší slávě, kterou žádný z knížat tohoto světa nepoznal ... (žádný kněz, ani rabín, nebo někdo jiný to nevěděl) ... neboť kdyby ji byli poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy.“

Vy řeknete: „To se ale mýlíš, co se týče rabínů a učitelů.“

Kdo Jej ukřižoval? Ó, mohli bychom číst pořád dál a dál, ale musíme šetřit časem. Není ještě tak pozdě, ale musíme toho ještě spoustu říci, pomůže-li nám Pán.

Pavel, tento vzdělaný muž, se nikdy nepokoušel vykládat lidem svoje velkolepé teologické pojmy. Přijal pokorně Slovo Pána a žil podle Slova, takže Slovo se projevilo. Žil božským životem, lidé v něm spatřovali natolik život Ježíše Krista, že si žádali od něho kapesníky, aby je pokládali na nemocné. To je život Kristův.

Ne, že někdo řekne: „Ó, hleďte, Eliáš to činil před dávným časem, ale to bylo tenkrát.“ Tak smýšlí svět. Intelektuální kněží a jiní tak také smýšleli, ale věřící to

znali jinak. Oni viděli zjevení Krista, které bylo v Eliášovi, totéž zjevení bylo v Pavlovi a vyznačovalo tentýž život, protože byl prorokem. Předpovídal, co se stane a přesně to se splnilo a oni věděli, že je to Boží potvrzení proroka. Věděli, že je prorokem Božím a nikdo jim to nemohl vymluvit. Když slyšeli, že Petr předpovídá věci, které se měly splnit, řekli: „Jen jeho stín ať přes mne přejde.“ Amen. To je církev. To jsou ti, kteří tomu věří. Bylo to zjeveno.

Co řekl Pavel? „Oni mně věří, protože mám akademický titul?“

Ne, on řekl: „Na všechny věci jsem zapomněl, lidská moudrost musela ve mně zemřít. Já znám Krista jen v moci Jeho vzkříšení. Tak jsem přišel k vám s projevem moci Boží.“

Co to bylo? Pavel vyznal Krista jako téhož včera, dnes i na věky. Tytéž skutky, které konal Ježíš, konal i Pavel. Oni viděli, že Bůh, ten velký Otec, který se dal poznat v hořícím keři, který to zjevil Pavlovi, to zjevil i zde. On je tentýž v každém věku církve. On má vladařství v přicházejícím království. Amen! Vidíte to? Je to tak dokonalé, jak jen může být.

Ó, pozorujte, Duch svatý je jediný zjevovatel božského zjevení Krista. To nemůže činit žádná škola, žádný učený, žádný člověk ať sebevíce vzdělaný, nebo Bohu zasvěcený. Člověk to nemůže učinit. Mohl bych to ještě více zdůraznit. Kolik je zde znovuzrozených křesťanů? Zvedněte ruce! Kolik je naplněných Duchem svatým? V pořádku. To již stačí. Dobře.

Pozorujte, On to bude činit jen pro vyvolené. „Všichni, které Mi dal Otec, přijdou ke Mně a žádný člověk nemůže přijít, jedině když jej Otec táhne.“

Hleďte na ty kněze, kteří řekli: „Tento muž je belzebub. Je to věštec. Je od ďábla.“ A potom ta žena, která tam přišla a která žila s 6 muži. Pět mužů již měla a nyní žila s šestým a Ježíš jí řekl: „Jdi a přiveď svého muže.“ Ona řekla: „Nemám muže.“ Ježíš odpověděl: „Pět jsi jich měla a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž.“

Ona řekla: „Pane...“ Co se stalo? Světlo zasáhlo semeno. Když zasáhlo kněze, řekli: „Tento muž je věštec.“ Vidíte? Tam nebyl život, nýbrž směsina. Dorostou až k denominaci a od té chvíle umírají. Ale ta žena byla pravým semenem.

Řekla: „Pane, poznávám...“ Dovedu si představit, jak se její velké krásné oči rozzářily a slzy jí stékaly po tvářích.

„Pane, poznávám, že jsi prorok. Vyhližím Mesiáše a až přijde, bude činit totéž. Oznámí nám všecko.“

Dí jí Ježíš: „Já to jsem.“

„Ó, Pane...!“ Nechala zde svoji nádobu. „On je zde, pojdte a vizte muže, který mi pověděl tyto věci.“ Co to bylo? Světlo zasáhlo semeno. Byl zde život. Semeno

vzešlo.

Dnes je to totéž. Ale teologové říkají: „Počkej okamžik. Chci se přesvědčit, jestli je to tak, zda to řekl pastor Moody.“ Co s tím má v tomto čase společného pastor Moody? Pastor Moody žil ve svém čase, ale ne nyní. Určitě ne. Luther žil ve svém čase, ale ne v době Wesleye. Wesley žil ve svém čase, ale ne v době letničního hnutí. Letniční žili ve své době, ale nyní, v této hodině jsou velice od toho vzdáleni.

My jsme v poslední hodině. Určitě. Oni utvořili organizace, pochybovali a chtěli dokázat, že to zde není. Slovo nebylo přesně ve své moci potvrzeno. Utvořili organizace a potom položili umělé semeno k pravé pšenici a tam zemřeli. Semeno se stalo neplodné. To je pravda. Plevel a kopřivy bujely, až přerostly to pravé a to upadalo. Pak přeoralí pole a začali znovu. Zaseli několik pravých semen, ale to málo, co vzklíčilo bylo udušeno.

Bůh ale řekl, že v posledních dnech vyvede lid, který se obmyl Jeho krví. A ten byl předem určen, že zde bude. Musí zde být. Bůh to řekl. Skutečné znamení najdeme v Joeli 2:25 totiž, že On v posledních dnech nahradí a navrátí ty velké věci, které zaslíbil a že dá zjevení.

Co se mělo stát? Víra otců měla být navracena dětem. Vidíte? To souhlasí. Stejná věc, zjevil se tentýž ohnivý sloup, tatáž znamení, tytéž divy, tentýž Ježíš. Znázorňovat a kázat Jej jako téhož, vidět Jej potvrzeného jako téhož.

„Já nahradím, praví Pán, všechna ta léta, která byla ožrána za časů metodistů, baptistů, katolíků a všech ostatních. Oni užrali víru, až zbyl jenom pahýl, ve kterém již nebylo semeno ... avšak – Já nahradím, praví Pán všechna ta léta.“

Co? „Všetchna znamení a všechny divy od kterých se odvrátili. Já je přivedu zase zpět přímo k původnímu stromu a navrátím, praví Pán.“ Tento prorok je potvrzeným prorokem. Jeho slova se musí naplnit. Amen.

Duch svatý sám je zjevovatelem božského zjevení Krista a byl jím v každém věku. Považte, v každém věku! Ke komu přišlo Slovo Páně? Jedině k prorokovi. To je pravda. A prorok musel být potvrzen. Ne, protože řekl, že

je prorokem, nýbrž, že se jako prorok narodil a byl potvrzen. Vše, co řekl, bylo podle Slova a splnilo se a vše ostatní muselo ustoupit. Vidíte? Slovo Páně přišlo jenom skrze Ducha svatého. Bible říká: „Za starých časů psali lidé Slovo puzeni jsouce Duchem svatým.“

Hleďte, Jan Křtitel by nebyl nikdy poznal Pána Ježíše Krista, kdyby byl Duch svatý na Něho nepoukázal. Je to tak? Jan Křtitel, tento velký prorok, vystoupil a řekl: „Tam stojí Jeden, nyní právě ve vašem středu tu někde stojí prostý člověk, to je Beránek Boží.“ Jan řekl dále: „Dosvědčuji, že jsem viděl, jak Duch Boží sestoupil z nebe jako holubice na Něj a slyšel jsem hlas z nebe řkoucí: Toto je Můj

milovaný Syn, ve kterém se Mi zalíbilo.“ Co to bylo? Duch svatý řekl: „Já Jej ukáži.“

To je jediný způsob, jakým Jej dnes poznáte. Jediný způsob, jak přijmete trojí zjevení Boží, je skrze Ducha svatého. A jediný způsob, jak se to může stát je, že jste k tomu předurčení, abyste to viděli. Nejste-li předurčení, nikdy to nepoznáte. Neboť světlo může zazářit a vy odejdete a budete se posmívat a odbudete to nějakým rozumovým vysvětlením, zatímco pravdivý Bůh sám Sebe zjevuje a potvrzuje. Vidíte? Ale když to není ve vás, abyste to viděli, pak to nikdy nevidíte.

Bůh nikdy neřekl: „Já vyvolím tohoto, vyvolím onoho.“ On věděl předem. Důvod, proč je mohl předurčit je, že je nekonečný. On je nekonečný, proto věděl všechno. On věděl o konci, znal konec od začátku. On je Bůh. Kdyby to nemohl činit, pak by nebyl Bohem. Ano, je nekonečný, To je pravda.

Jan by Jej nikdy nepoznal, kdyby na Něj nepoukázal Duch svatý. Vidíte, jak Bůh Svě tajemství před těmi vysoce vzdělanými skrývá? Zjevuje je v jednoduchosti těm, které předurčil, aby to viděli.

Hleďte, stáli při tom i jiní a neviděli ani holubici, ani neslyšeli hlas. Bylo to posláno předurčenému semenu. Byl předurčen? Jistě byl předurčen. Neboť 712 let před narozením Jana byl Izaiáš v Duchu a řekl: „Je to hlas kazatele na poušti: připravte cestu Páně.“

Nu, když to mohl vidět tenkrát Izaiáš, nemohl Malachiáš vidět to samé? Tento poslední prorok byl předurčen, aby uzavíral řadu proroků Starého zákona. Tento velký prorok, který stál na konci toho věku.

Někdo se může ptát: „Byl Jan předurčen?“ Jistě byl předurčen. I Malachiáš jej viděl. Ježíš řekl: „Můžete-li to pochopit, toto je ten, o němž je psáno: Posílám posla Svého, aby Mně připravil cestu.“ Mal. 3.

Vidíte, on byl zajisté předurčen, aby toto poselství poznal. Není divu, že se mohl dívat do onoho světa a spatřil holubici, jak sestupuje, toto světlo,

které bylo na poušti s národem izraelským a nyní sestoupilo dolů.

Bůh sám řekl: „Toto je Můj milovaný Syn, v Němž se Mi zalíbilo.“ Bůh a člověk se stali jedno. Jan o tom svědčil a řekl: „Viděl jsem jednorozeného od Otce. Toho jsem svědkem.“ Amen!

To je ono. Jednoduchost. Janův otec byl velkým teologem, to víte. Měl školu. Vypadalo to, jako by se Jan vrátil k denominaci svého otce. Ale to nebylo podle vůle Boží. Když se ho Bůh dotkl tenkrát před jeho narozením, přijal Ducha svatého. Tři měsíce předtím, než se narodil.

Když Marie šla na hory a malému Janovi bylo šest měsíců v těle matky a jeho

malé svaly se ještě nepohybovaly, měla Alžběta obavy. Ty malé svaly sice rostly, ale Alžběta, jeho matka, necítila žádný život. A Marie přišla tam nahoru, uchopila a objala ji a položila na ni ruce a řekla: „Bůh ke mně mluvil a i já budu mít dítě.“

„Jsi s Josefem oddána?“

„Ne.“

„Marie, jak to může být?“

„Duch svatý mě zastíní a tak se to stane. Mám Mu dát jméno Ježíš. On bude Synem Božím.“ A jakmile vyslovila slovo Ježíš, začal malý Jan skákat a pohybovat se v těle matky.

Ona řekla: „Pochválen budiž Bůh, náš Pán. A odkud mi to, že matka Pána mého přichází ke mně? Neboť hle, jak zazněl hlas tvého pozdravu do mých uší, zaplesalo radostí dítě v mém lůně.“

Není divu, že nechtěl žádný seminář, že nechtěl nic, co mu vnucovalo jedno nebo drahé učení. Měl důležitý úkol. Byl mužem divočiny. Odešel do pouště a čekal. Odtamtud jej Bůh zavolał, dal mu zjevení.

Hleďte, zase tu máte zjevení. Bůh řekl: „Já ti chci říci, kdo On je. Ty jsi prorok, Slovo platí tobě. Víš, kým jsi. Musel jsi přijít.“ (To je odpověď na otázku z minulé neděle, vidíte?)

„Jene, víš, kým jsi. Buď zticha. Nic neříkej. Jdi tam a až Ho uvidíš, sestoupí znamení jako světlo z nebe, v podobě holubice. Kterého uzříš, to bude On.“

Z tohoto důvodu, když Ježíš vstoupil do vody a Jan pohleděl a spatřil sestupující holubici, řekl: „Hleďte, to je Beránek Boží! Tam je! To je On, který snímá hřích světa.“

Ježíš šel do vody rovnou k němu. Janovy oči se setkaly s očima Ježíše. Oni byli podle těla bratranci 2. stupně. Marie a Alžběta byly sestřenice 1. stupně. Jejich oči se setkaly. Tam stál Bůh a Jeho prorok. Amen! Jan řekl: „Já mám potřebu být pokřtěn od Tebe a Ty přicházíš ke mně?“

Na to mu Ježíš odpověděl: „Jen mě nech! Neboť tak nám náleží vyplnit všelikou spravedlnost.“

Proč to Jan učinil? Protože On byl obětí. Jan byl prorok, věděl, že oběť musí být umyta, než je přinesena. Ó, on to strpěl a pokřtil Jej. Když to učinil, hle, otevřelo se nebe a holubice na Něj sestoupila a byl slyšet hlas: „Toto je Můj milý Syn, ve kterém se Mi zalíbilo.“

To je pravda. My vidíme, že mu to bylo zjeveno. Jiní tam stáli a nic z toho neslyšeli. Duch svatý sám to zjevuje.

Právě tak to bylo, když se zjevil Pavlovi, dalšímu předurčenému semenu. Pavel možná řekl: „Až já tuto skupinu dostanu, roztrhám ji na kusy. Jsem Dr. Saulus. Byl jsem vyučen od Gamaliele. Přicházím od směru Moody, nebo odjinud. Jsem učený, vím, o čem mluvím. Tuto skupinu svatoušek roztrhám na kusy. Prosím Tebe, veliký, svatý Otče, dovol mi, abych tam mohl jít a každého jednotlivého výtržníka zatknout. Těmto pohádkám o božském uzdravování uděláme konec.“

Vzal svou aktovku a řekl: „Vydám se na cestu tam.“ A téhož dne mu asi o 11 hodině v poledne zazářilo světlo do obličeje a padl na zem. Proč? Byl předurčeným semenem.

Bůh řekl: „Já jsem jej vyvolil. Ukáži mu, jak mnoho musí trpět pro Mé jméno. Pošlu ho k pohanům a oni jím budou pohrdat, jak jen je možno, ale přesto ponese Mé jméno.“

Pavel šel na druhou stranu pouště. Zůstal tři a půl roku tam dole v Arábii, až bylo z něho odstraněno všechno církevní vědění a přijal Slovo a stal se s Ním jedno a stal se vězněm. Pak se vrátil v řetězech lásky.

„Všechny mé znalosti ze semináře jsou pryč. Jsem vězeň Ježíše Krista. Amen! Filemone, bratře můj, jsem vězněm Ježíše Krista, mohu říkat jenom to, co mi řekne.“

Bůh dnes potřebuje zajatce, kteří se dají zajmout Jeho vůlí, Jeho Slovem. Tak to bylo s Pavlem. Ať načerpal sebevíce vědomostí, Boha poznal skrze zjevení. Ano. Vědomosti zmizely z obzoru, jakmile přišlo zjevení, na kterém je postavena Církev.

Pozorujte, byl předurčeným semenem. Duch svatý sám vám ukáže, co On je. Lidé Jej rozdělují na Otce, Syna a Duchu svatého atd. Ale Duch svatý Jej zjevuje jako Boha, Pána nebes, který je zjeven. To je On!

Nyní dávejte pozor: Ne skrze proroky, ne skrze krále, ne skrze něco jiného, ale zde byl zjeven Bůh poprvé v Kristu, v plnosti Božství tělesně, které se stalo tělem. To je zjevení. Já nyní zpívám verš:

Národy se rozpadávají, Izrael se probudil.

Dny pohanů jsou sečteny.

Se všemi starostmi vašimi a bídami, vraťte se zpět,

vy roztroušení k svému vlastnictví.

Den spasení je blížký. Lidská srdce strachem selhávají.

Buďte Duchem naplněni, udržujte své lampy okrášlené a čisté.

Vzhlédněte, vysvobození je blízké.

Falešní proroci lžou, zapírajíce Slovo Boží,

že Ježíš Kristus je náš Bůh.

Tato generace šlapa nohama po zjevení Božím,

my však chodíme, kde putovali apoštolé.

Den vysvobození je blízký. Lidská srdce selhávají strachem.

Buďte naplněni Duchem, udržujte své lampy okrášené a čisté.

Vzhlédněte, vaše vysvobození je blízko.

Přijmi zjevení, bratře. Tato generace pošlapává zjevení Boží svýma nohama. To činí falešní proroci. Po jejich ovoci je poznáte. Oni jsou kříženci. Zrodili se do organizace, namísto, aby se narodili ze Slova Božího do zjevení Božího tím, že On sám se zjevil v Kristu, který je Slovo.

Ještě jednou. Pozorujte tuto předurčenou sadbu. Duch svatý sám ukáže, kým On je, žádní proroci a králové. A zde je Bůh zjeven v těle. Zde je plnost. On byl dokonale zjeven a známým učiněn světu.

Hleďte na horu proměnění, kde Bůh sám vydal svědectví: „Toto je Můj milý Syn, Toho poslouvejte.“ Tam stál Mojžíš, který reprezentoval zákon a Eliáš, který reprezentoval proroky. Ale ti odešli na věčnost a On řekl: „Toto je Můj milý Syn, Toho poslouvejte.“

Tři věci tam byly zastoupeny. Zákon, proroci a Kristus. Bůh řekl: „To je On.“ Bůh dokonale zjeven, ne v prorocích, ne skrze zákon, nýbrž v Kristu. On jím je.

Kristus má slitování. Zákon vás uvrhl do žaláře, ale nemohl vás osvobodit. Proroci vás mohli podle spravedlnosti odsoudit a ohlásit vám smrt. To je pravda. Ale Ježíš je láska Boží a zjevení, aby vám dal poznat, že jste předurčené semeno, že vás zavolal.

„To je On! Toho poslouvejte.“ Plnost Boží je zjevena. Toto skryté tajemství je odhaleno, že je zjeven Bůh. Bůh a člověk se stali jedno skrze pomazaného Krista. Co znamená Kristus? Pomazaný. Ten, který byl pomazán tělesně plností Božství. Ó, jak o tom mohou lidé pochybovat?

Mojžíš Jej měl kdysi jen částečně a David Jej měl částečně. Zde byl

zjeven v plnosti. Božství stálo na zemi. Bůh ve Své plnosti, aby zemřel za hříchy lidstva, aby přinesl Své Církvi posvěcený život, aby mohl dokonale vládnout ve Své Církvi, aby v těchto posledních dnech mohl potvrdit každé zaslíbení, které dal pro poslední čas.

Dávejte pozor! K čemu byl Ježíš zjeven? Aby ukázal Boha. On byl Bůh. Musel Jím být. Žádný člověk by nemohl zaujmout toto místo. Žádný prorok nemohl zemřít obětí smrti. On byl Bůh. On byl Bůh proroků. Byl v prorocích. Byl v králích. Byl

v dějinách. On byl ten, který přijít měl, byl ten, který jest a je i v těchto dnech tentýž včera, dnes i na věky. Za tím účelem On byl zjeven.

Z tohoto usnesení postavil Svoji Církev. On, plnost Boží, chtěl splnit v těchto posledních dnech každé zaslíbení Boží, v kterýchžto dnech bude mít nadvládu ve Své Církvi, Své postavení, Své místo.

Ježíš řekl: „Kdo ve Mne věří, skutky, které činím, i on činiti bude a větší nad to činiti bude, neboť Já jdu k Otci Svému.“ Vidíte? To bylo usnesení. Tam bylo zjevení.

Dnes On chce mít někoho, kdo by to poznal. Kdo to může poznat? Hled'te, Ježíš to poznal. On se tak dokonale narodil pro určený čas, že Bůh se mohl vyjádřit v každém pohybu, který udělal. Byl zjevením Božím, Bůh zjevený. Nyní On posvětil Svým Duchem a Svojí krví Církev, aby mohl splnit v tomto posledním čase zaslíbení, které dal.

Nuže je snadné vrátit se a ujmout to, co jiní muži zde nechali pro tyto poslední dny a zjevit skrze Ducha svatého celé tajemství sedmi pečeti. Vidíte to? On se zjevuje. To je Jeho usnesení. Proto zemřel. To je druhá část Jeho trojnásobného zjevení. Za prvé, aby se zjevil v Kristu a pak se zjevil skrze Církev. Kristus byl Slovo. A Církev se stane Slovem, když nechá Slovo skrze sebe projít.

Avšak když přijmou smíšenou denominaci, jak může Slovo skrze ně procházet? Ona je uzemněná, pak způsobí krátké spojení a pojistka se propálí. Když ale proud nerušené prochází, (Slovo Boží), pak se to objeví.

„Skutky, které činím, i vy činiti budete.“ To se má stát v posledních dnech. „Hled'te, posílám vám proroka Eliáše a on obrátí srdce dětí k víře otců.“

Pak přijde čas, kdy On se v plnosti Svého Božství bude moci zjevit skrze Svoji Církev. Bude to čas, kdy bude panovat ve Své Církvi. Nejdříve byl Pomazaný, pak pomazaný lid, aby pomazaná Nevěsta byla navrácena Ženichovi.

Čím byla pomazána? Tím, že přijala, co odmítla Eva a Adam. Tím, že On se vrací s pomazáním Slova, protože řekl: „Moje Slovo je Duch.“

Vidíte? Pomazání Slovem. On se vrací a my přijímáme, co Eva odmítla. Vidíte, jak se vrátil tento promíchaný stav, právě tak, jak byl u Evy.

Bůh řekl Evě: „Toto nečiň, ono nečiň. To a ono nemáš činit.“ A satan řekl: „Ó, víš...“ Ona se otočila a poslechla ho.

Ale ta Eva v posledních dnech to neučiní, neboť je předurčena, aby to nečinila. Ano, Bůh se o to postará. Řekl, že Jeho Nevěsta zde bude stát bez poskvrny a vrásky. Bude zde stát v Jeho slávě jako Jeho zjevené Slovo. Bude znamením pro svět. Bude znamenat světu něco, nač On může patřit a řekne: „Dobrá...“

Svět řekne: „Ach, to je svatoušek, nepatří k naší skupině. Víím, co je dobré. Ten patří tam k té skupině nahoře.“

Jeden muž mi nedávno řekl, když jsme zde stáli a rozmlouvali: „K jaké dominanci patříš?“ Odpověděl jsem: „K žádné.“

Řekl: „Cože?“

Odpověděl jsem: „K žádné, já patřím k jednomu království.“

„Nu, a je možno přidat se k němu, přistoupit?“

„Tam se nepřistupuje, do něho se musíme narodit.“

„Jaké je to království?“

Řekl jsem: „Tajuplné tělo Ježíše Krista. Skrze jednoho Ducha jsme narozeni v toto tělo, narozeni z Jeho Ducha. Pak patříme do tohoto království.“

Tu pak nejsme Američany, Němci, ani čím jiným. Jsme křesťany, jsme ustanoveni, chodíme v Duchu, putujeme v Duchu lásky vzdáleni od věcí tohoto světa a jsme otroky, protože jsme se vzdali práva na svět a za to jsme získali tuto drahocennou perlu. Tak chodíme a necháváme působit Ducha svatého, aby se zjevoval.

To je pravá Církev Boží. To jste vy, nebo já, když se vzdáme sami sebe a sloužíme Bohu podle Jeho Slova a ne podle toho, co říká nějaké vyznání.

Hleďte, pomazaný, Kristus sám je zde učiněn známým. Proč? Jeho je panování. On je Bůh, dokonale zjevený v Ježíši Kristu. Boží velké tajemství Jeho zjevení, toto velké světlo zjevení, vždy zaslepilo vědění, moudrost tohoto světa.

Za dnů Krista, když byl na zemi, je zaslepilo. Oni řekli: „Ty se činíš Bohem! Ty se stavíš na roveň Bohu!“

Nejen, že byl Bohu rovný, On byl Bůh sám! Hleďte, oni to nechápou.

Ostatně jsem slyšel kdysi několik nevěřících, kteří mi řekli, že Ježíš nikdy neřekl, že je opravdu Synem Božím. Jistě to řekl, vy jen neznáte Bibli. Co

řekl ženě u studny? A co řekla ona Jemu?

„Vím, že přijde Mesiáš a až přijde, řekne nám to všechno.“ On pravil: „Já to jsem, který s tebou mluví.“ To řekl také Pavlovi a jiným.

Avšak nyní má Církev přednost. Velké tajemství Boží vždycky zaslepilo vědění světa. Oni to nemohou pochopit. Prostě tomu nerozumí. Nikdo z těch ostatních tomu nerozumí, jenom ti, kteří jsou předurčení rozumět tomu, že Bůh a Kristus jsou jedno. Oni z něho chtějí vždy udělat tři.

Hleďte, jako další a za druhé, zjevený Kristus ve vás je naděje slávy. Mocný Bůh je zjeven v Kristu. Nyní je Kristus zjeven ve vás. Co kdysi bylo velkým Božím

tajemstvím, velké skryté tajemství v Jeho mysli, to je nyní vloženo do srdcí věřících, kteří jsou tělem Kristovým. Co jednou bylo jako velké tajemství Boží v Jeho mysli před ustanovením světa, to bylo nyní zjeveno. Představte si to!

Ó, jsem si jist, že to nemůžeme pochopit. Nevidím cestu, jak bych to mohl pochopit a vy jistě také ne.

Ale velké tajemství Boží, které Bůh tajil, bylo v Ježiši Kristu odhaleno a vydáno Církvi. Co kdysi bylo v myšlenkách Božích, je nyní v těle Kristově, Ježíš, který Svoji Církvi – Nevěště projevuje lásku, našeptáva jí tajemství.

Vy víte, jako své ženě vypravujete věci, nebo tomu děvčeti, se kterým se chcete oženit. Tolik ji milujete, vypravujete jí tajemství a držíte ji ve své blízkosti a máte se rádi. Víte, jaké to je. To je ono, co Bůh – Kristus činí se Svoji Církvi. Svěří jí tajemství. Ne nějakému děvčeti, nýbrž jenom Své Církvi – Nevěště. To je pravda.

Bůh jim dal z milosti zjevení Svého tajemství. Doufám, že si nemyslíte, že to platí osobně jenom určité skupině lidí. Bůh sdílí toto tajemství s celou církví, jen kdyby to chtěli přijmout. To se týká nejen mě a vás, to se týká církve, do které to On chce dát.

Vy řeknete: „Proč to nepřijímají?“ Nemohou to přijmout. On o těchto věcech mluvil. Jak by také mohli? Izaiáš řekl, že to nemohou vidět.

Prorok Pavel řekl: „V posledních dnech budou lidé moudří a pyšní a zábavy budou více milovat, než Boha. Budou zrádci a utrači a bez bázně a nenávidět budou ty, kteří jsou dobří ... Jsou vychloubační a pyšní, mají formu pobožnosti a zapírají moc Boží, od takových se odvracujte, neboť z těch jsou ti, kteří se tu a tam vtírají do domů a lákají do svých osidel ženy, které nosí šortky, mají krátce střižené vlasy a činí mnohé jiné věci.“ Říkají: „Tak je to dobré. Ach, ti venku tam se zbláznili. Neposlouchej je.“ Oni nebudou nikdy s to poznat pravdu.

Lidé odporují právě tak, jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíši. Jsou právě tak s to postavit církev, přivést skupinu lidí. Ale jejich bláznovství se ukáže, až Ježíš vezme Svoji Nevěstu, tam ji postaví a řekne: „To je ona.“ A pak s ní odejde.

Tak je to. Jejich bláznovství bude zjeveno. Podívejte se, zjevení tohoto tajemství se jim dostalo z milosti. Když se vám dostane velkého zjevení odhaleného tajemství, pak se zřekněte všech věcí tohoto světa.

Nyní bych se chtěl k něčemu vrátit. Vlastně jsem to nechtěl říci. Ale poukáží na to, je to zaznamenáváno na zvukový pásek. Tento zvukový pásek jde do celého světa.

Vy ženy, které tvrdíte, že jste pokřtěny Duchem svatým a nemáte ani odvalu abyste si nechaly narůst své vlasy, zatímco Bible to odsuzuje, říká, že je jí to ke cti

před Bohem, aby nosila dlouhé vlasy. Bible říká, že ohyžďuje hlavu svou, když si své vlasy stříhá a stalo se všeobecně zvykem, že se ženy s krátkými vlasy dokonce modlí. Také nosí krátké a dlouhé kalhoty. Bible říká, že žena, která se obléká do oděvu přínaležejícího muži je ohavností před Bohem. Je zaprášená, nečistá, jako neuklizená koupelna. Bohu je to jako nepříjemný pach. A pak se pokoušíte modlit a přinášet Bohu modlitby s takovou okázalostí. Bůh je odmítá a odvrací se. To souhlasí.

Řeknete: „Okamžik bratře, teď mluvíš o Starém zákonu.“ On je tentýž včera, dnes i na věky. Je to dokonalé zjevení Boží. Když Bůh jednou něco řekne, nemůže to již nikdy změnit. On to jenom zostřuje, ale nemění. Zákon byl zpřísněn, ale nebyl změněn.

„Kdo cizoloží, je smrtí vinen, ale kdo by pohleděl na ženu ku požádání jí...“ On příkázání nezměnil, jenom zostřil. „Pamatuj na den sobotní, abys jej světil!“ To by byl jeden den v týdnu, nyní to zostřil. Máme pokoj, když zůstáváme v Duchu Božím.

„Předpis za předpisem a řádka za řádkou, zde trochu a tam trochu. Držte se toho, co je dobré. Skrze lidi s cizími rty a jinými jazyky budu mluvit tomuto lidu.“ To je ten pokoj. To je občerstvení z přítomnosti Pána. Přesto ale nechtěli slyšet, potřásali hlavou a odešli ke své denominaci. Toto je obnovení, rozšíření sabatu. To platí hlavně vám, sobotářům. On nemění, On zostřuje.

Můžete poznat, proč je nyní odmítáno poselství pro konečný čas? Nu, nemá to žádná denominace, nýbrž je to zjevení Jeho tajemství. Žádná denominace, ale zjevení. Bůh není poznán skrze denominaci. Poznáváme Jej skrze zjevení.

Hled'te, Bůh je ve Svém těle – v Kristu a Kristus je ve Svém těle –Nevěště. Bůh zjevený v Kristu. Kristus zjevený v Nevěště. A jako vzal Bůh svoji ženu z těla Adama a ona padla, tak potom vzal Bůh z těla Krista Jeho

maso, Jeho tělo, které je Jeho Slovem a vyvádí Nevěstu, která nepadne denominačním vyznáním. Ne, nýbrž ona se vrátí k čistému, nefalšovanému Slovu Božímu, které je zjeveno.

Doufám, že každý muž a každá žena, kteří uslyší tento zvukový pásek, tomu porozumějí. Ona je druhou Evou, ale zachová věrnost a neposkvrní své roucho čistoty a svatosti vůči svému Ženichovi. Bude stát na tomto Slovu, nehledě na to, co kdo řekne. Ať mají všechna ta ekumenická hnutí a členství, která si přejí.

Velmi brzy začnou pronásledovat a uzavřou všechny církve. Můžete to vidět. A církve, jako je tato, které nenáleží k žádné denominaci, jejich budovy budou sloužit za sklady.

Když se bude modlit někdo za druhého, kdo nenáleží k ekumenickému hnutí,

bude na místě zastřelen. To je již rozhodnuto. Vrchní kazatel luteránů to již prohlásil. Již je to zde. Můžete si to přečíst v ilustrovaných časopisech. To souhlasí.

Nestarejte se o to, co říkají, takto Církev Boží zůstane opravdu ve světle. Dokázala to tenkrát a dokáže to opět za všech okolností. Je to Slovo Boží. Veškeré ekumenické hnutí a všechno ostatní zajde. Ale ona bude stát bez poskvrny a vrásky. To je pravda.

Pozorujte, Bůh je zjeven ve Svém těle, v Kristu. Vidíte nyní tu trojí věc? Kristus ve Svém těle – Církvi potvrzuje zaslíbené Slovo Boží, jak to Bůh učinil skrze Krista.

„Kdo mne může obvinít z hříchu? Činím-li skutky Svého Otce, kde jsem selhal? Nuže, vy muži, kteří říkáte, že je činíte, vy denominace, ukažte Mně to. Ukažte Mi, kde jsem neobstál v tom, abych byl Mesiášem. Ukažte Mi, kde jsem nečinil znamení, o kterém Bůh řekl, že je Mesiáš bude činit, kde jsem nesplnil, co On zaslíbil.“ Vidíte, byl to Bůh ve Svém těle.

Kristus řekl: „Skutky, které Já činím, i vy budete činit.“ Vidíte, je to tentýž Bůh. „Skutky, které Já činím, i vy činit budete, neboť Já jdu k Mému Otci.“ Církev bude poněkud déle ve světle. On potvrzuje Svě zaslíbené Slovo. Jako Bůh splnil Svoje zaslíbení v těle Kristově, tak činí Kristus tytéž skutky ve Svém těle – Církvi. On oznamuje Svě tajemství Svému stromu – Nevěstě v posledním čase. On přináší ovoce, které již od počátku na tom stromě bylo.

Hleďte, ze stromu vyrazila větev – luteráni. Co se stalo? Když strom rostl dále, ukázalo se ovoce. Ale oni utvořili denominaci. A tak šel kolem zahradník, (Otec – domácí Pán) odřezal tu větev a řekl: „Ushla.“

Wesleyovci vyrazili. Učinili dobrý začátek. Co se stalo? I toto ovoce zakrnělo a tak On i tuto větev odřízl. Byla mrtvá.

Chtěl bych teď něco vědět. Již 33 roků čtu církevní dějiny. Ukažte mi nějaké místo, kde nějaká církev organizovala a na místě hned nezemřela. Ukažte mi místo, kde zase povstala. Kromě toho, že snad nějaká čísla a nějaké věci jsou udány, ale nikdy více žádné probuzení. To neexistuje, celá zmizí.

Co tedy učinil zahradník? On šel kolem a odřezal větev. Strom nesl denominační ovoce. Citrony na oranžovníku, proto to odřízl. Avšak, kde je srdce stromu? Přesně uprostřed. On všechny větve ostříhal až nahoru do vrcholu. On má semeno dole v kořenech, jako strom, který je pěstován u potoka. Přijímá do svého srdce zákony a lásku Boží, má být jako strom štípený při vodách tekutých. Jeho listy nevadnou a vydává ovoce časem svým. (Žalm 1).

A kde zraje ovoce nejrychleji? Na vrcholu stromu. Proč? Svítí na ně světlo.

Amen! To je pravda. Právě ve vrcholu stromu vydává strom – Nevěsta ovoce v těchto posledních dnech.

Než vzpomeňte si, On je tím stromem života v protikladu ke stromu poznání (semeno hada). On je jiným semenem, semenem ženy, strom života v zahradě. A kdo vztáhne svoje ruce a toho stromu se dotkne, ten z něj bude jíst a mít život věčný. On je tím jediným stromem, ze kterého můžete brát a věčně žít. Jeho Slovo je život. A toto Slovo, Slovo, které Eva v zahradě odmítla, toto Slovo je Kristus, zjevený. Když přišel na zem, byl stromem života. Věříme tomu?

Ale co učinil Řím? On musel být popraven. Byl pověšen na dřevo zločecení. „Proklet buď každý, kdo visí na dřevě!“ On se stal zločecným pro lidstvo. Ale tím nyní vyvádí strom – Nevěstu a ten bude stromem života, který bude vrácen pro Něj jako Ženich a Nevěsta. Tentýž strom – Nevěsta bude znovu zjeven.

Dalo by se o tom mnoho říci a my bychom mohli pokračovat. Pozorujte, strom v zahradě, tělo Kristovo zjevuje nyní Svá tajemství tomuto stromu –Nevěstě, který je vykoupen Kristem, druhým Adamem. Věříte, že On jím byl? On se vrací do domoviny Eden se Svou padlou ženou. Vykoupil ji zase domů. Je to Kristus, který dnes Svoji Církev, Svoji Nevěstu přivádí zpět.

Vidíte nyní to trojí tajemství? Bůh je zjeven v Kristu. Kristus je zjeven v Církvi. Vše dohromady přivádí nazpět původního Adama a Evu, muže a ženu, kteří jsou jedno, kteří jsou stvořeni z téže krve a téhož Ducha.

Církev je v krvi Kristově skrze Ducha, neboť život je v krvi. Křtem Ducha svatého jsme pokřtěni v Jeho tělo, tím jsme nyní uznáváni za Jeho tělo, Jeho

maso, Jeho Slovo. Denominace to nikdy nepoznají. Je to zjevení. Ale ona to ví. Zrovna tak, jako to věděla Eva, ale ona padla. Avšak tato to ví a nepadne. Je předurčena, aby nepadla. Neselže. Je k tomu předurčena. „Blahoslavený je muž, jemuž Pán nepočítá hříchy.“

Kazatelé, kteří zde sedíte, jsou vás tu asi dva tucty, víte, o čem mluvím. „Blahoslavený muž, jemuž Pán nepočítá hříchy.“ To řekl David.

Hleďte, byli jsme Jím vykoupeni zpět. Jdeme domů k věčnému životu v lidském těle. Jíme, pijeme, žijeme ve věčnosti. Izaiáš řekl: „Staví domy a obývají je, štěpují vinice a jedí jejich ovoce.“ Nebudou stavět, aby to druhý zajmul. Nebudou se nadarmo namáhat a jejich potomci budou zachováni. Budou stavět a bydlet tam. Amen.

Co je to? Nevěsta se vrací s Ním, zpět vykoupená, aby byli zase Adamem a Evou, jako na počátku. Oni hledí zpět na kříž a vidí, že smrt je již zaplacená. Nyní jsme skrze víru s Ním vzkříšeni, právě nyní sedíme na nebeských místech a hledíme zpět k tomu, který nás spasil. Čekáme na to, až přijde Ženich, abychom s Ním šli dále,

domů.

Trojnásobná rada Boží byla zjevena v Adamovi a Evě, v každém proroku a po všechny věky tím, který tu byl, který tu je a který přijítí má. Je to úplné zjevení, odhalení Slova Božího. Adam a Eva se vrací domů, jsou vykoupeni. Bůh se dává poznat. Tam bude sedět na trůnu Davidově. Je to tak? Všecky národy bude pást prutem železným. Na každé straně bude strom a listí bude sloužit k uzdravení všem národům, kteří tam budou. Králové se budou klanět. Nic nečistého tam nikdy nevejde. Hora Sión bude ve dne i v noci ve světle a vykoupení budou v tomto světle chodit. Ó, halleluja!

Považte jen! Není to žádná mytická pověst, není to nějaká teologická představa, je to zjevení Ježíše Krista skrze Jeho Slovo, které všechno jiné převyšuje, nade vším září a za všech věků bylo pravdivé. A je pravdivé v tomto věku! I zde je nyní pravdivé. Je pravdivé pro mne a je pravdivé pro vás, pro každého muže a každou ženu, kteří mají toto zjevení. Amen.

Hleďte, když Bůh sám se vám dává poznat a Jeho život proudí skrze vás, jste Jeho vězni. Jste zajatci Jeho lásky. Ať se svět směje, ať se posmívá a vábí, abyste vyšli ven. Mohli byste jít, ale jste vězni. Tam si ženy mohou hrát na Hollywood, ale vy ne, vy jste vězni. Amen.

Hleďte, vy jste zajatci Ježíše Krista. Ostatní lidé mohou kouřit a pít a tak pokračovat, chtějí-li; a říkat o sobě, že jsou křesťany, diákoný a dokonce kazateli, ale vy ne. Vy jste věžňové. Vy jste zajatci Slova.

On zjevuje Svě tajemství stromu – Nevěstě, který skrze Krista, druhého Adama, je zpět vykoupen, oni se vracejí domů, aby byli přivedeni zpět do

původního Edenu. Zbaveni smrti, nemoci, starosti a hanby. Vracejí se s věčným životem.

Dobře poslouvejte. Tolik lidí má špatnou představu. Přivádět lidi ke křesťanství a pod jeho vládu, není vůbec v úmyslu Božím.

Vy říkáte: „Přivádíme lidi ke křesťanství a pod jeho vládu.“ To není to pravé. „Nu, oni nesmí více pít, nesmí více lhát.“ Víte, že Mohamedáni křesťany zahanbí?

Víte, že pohané v Africe mají ve svých kmenech zákony, které předčí všechno, co jen může být v křesťanství? Byl jsem u kmene Shungai. Když děvče v určitém věku ještě není vdané, musí kmen opustit a odložit kmenové malování. Pak odejde do města a je jenom pomocnou dělnicí. Než se vdá, musí být prohlédnuta ohledně panenství. Když je nalezena vinnou, že se dopustila cizoložství s nějakým mužem, musí říci, kdo to je a oba jsou usmrceni. Ó, jak vynikají nad tak zvanými křesťany. Co by se stalo, kdyby se to provedlo u tzv. křesťanů? 99 % z nich by před svítáním muselo zemřít. Obojí, muži i ženy. Vy víte, že je to pravda.

Možná, že nyní řeknete: „Dobrá, ale já jsem čist.“

„Kdo pohledí na ženu ku požádání jí, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Nu, jak o tom smýšlíte? Jak o tom smýšlíš ty, sestro, která se tak ukazuješ před muži? Ty jsi právě tak vinna cizoložstvím.

„Ale vždyť je všechno v pořádku,“ říká kazatel. Protože se to bojí říci. Proč? Nejvyšší úřad jeho denominace by jej vyhodil, kdyby se to opovážil říci. Oni jsou kříženci. Nepřijímají Slovo. Ale Slovo říká, že je to pravda. I Ježíš řekl, že je to pravda. A On je Hlavou.

Nyní dávejte pozor! Bůh se dává poznat. Nemáme lidi obracet ke křesťanství ovládním, nýbrž skrze zjevení Krista ve vás, tak, jak Bůh byl v Kristu. Jako byl Bůh v Kristu, je Kristus ve vás. Co Bůh v Kristu činil, činí Kristus ve vás. Znamení, která Bůh v Kristu činil, činí Kristus ve vás. Ó, není-li to nádherné?! Miluji to.

Ježíš řekl: „V ten den (a to je tento den, ve kterém je oznámeno toto zjevení), poznáte, že Já jsem v Otci Svém a Otec ve Mně, Já ve vás a vy ve Mně, když zjevení se stane. V ten den poznáte, že Otec a Já jsme jedno. Já jsem v Otci a Otec ve Mně je. Potom, když zjevení přijde, pak jsem Já ve vás a vy ve Mně.“

Jelikož byl Ježíš Slovem Božím, potvrdil totéž. Kdyby nebyl býval Slovem, nebyl by Slovo zjevil. Možná, že by byl velkým teologem. Ale byl by to ten pravý Mesiáš, po kterém svět vyhlížel? To by byl možná ten, kterého hledají dnes. Někdo, kdo Billy Grahama ještě předčí, někdo, kdo by

organizacím, např. baptistům ukázal, kde stojí, aby to věděli. Po tom vyhlízejí. Ale Církev vyhlídí po nízkosti a po znamení živého Boha, Krista.

Ježíš nebyl velkým teologem. Byl obyčejným občanem a synem tesaře, jak Jej lidé nazývali. On chodil mezi nimi a řekl: „Může Mně někdo z vás ukázat, co Bible pro Mne zaslíbila, co bych byl neoznámil?“

Tak dnes může Církev činit totéž. Co činil Kristus, činí dnes Církev. „V ten den poznáte, že Já jsem v Otci a Otec ve Mně; Já ve vás a vy ve Mně.“

Tam jdeme. Putujeme na Sión. Kam? Do království. „V ten den poznáte, že Já jsem ve vás.“

Hleďte, to je nádherné. Nechci, abyste to propásli. Nu, vy všichni! A vy lidé, kteří uslyšíte zvukové pásky, venku v džungli a kdekoli to uslyšíte, dávejte pozor.

„A jako Otec poslal Mne, tak posílám Já vás,“ řekl Ježíš. Nyní hleďte, Otec, který Jej poslal, šel s Ním, aby potvrdil Sebe jako pravdivého, neboť On byl Slovo. A tentýž Ježíš, který nás posílá, jde s vámi a je ve vás, aby potvrdil téhož Boha.

„Jako Otec Mne poslal a Já žiji skrze Otce, tak posílám Já vás a vy budete žít skrze Mne.“ Co je On? On je Slovo. Vy žijete Slovem. Ó, jak rád bych z toho vzal

text a několik hodin o tom kázal.

Pozorujte! „Otec, který Mne poslal,“ šel s Ním. Ježíš, který nás posílá, jde s námi. „Ještě maličko a svět Mne již více neužří. Vy však Mne uvidíte, neboť Já s vámi budu a ve vás až do konce světa. Skutky, které Já činím i vy činit budete.“ Nyní se vraťte a hleďte, jaké skutky On činil. Pak hleďte, co vy činíte a porovnejte to.

„Jak bylo za dnů Noémových, tak bude, až přijde Syn člověka. A jako bylo za dnů Lotových...“ Tak jako v našem čase Billy Graham a Oral Roberts šli do „Sodomy“ a kázali Sodomitům a zaslepili jejich oči evangeliem. Jeden Anděl, Posel, zůstal u Abrahama a vyvolené skupiny. Jaké znamení učinil a jak Jej Abraham jmenoval? Elohim, Bůh zjevený v těle.

Ježíš ukázal, že On sám, Bůh v Něm, bude zjeven ve Své Nevěště v posledních dnech. Ó, nemá to konce. Je to právě zjevení Boží. Je to věčné. Pohybuje se to stále dál a dál.

Jako byl první Adam a první Eva, než je oddělily hřích a smrt od Boha, tak bude nyní druhý Adam – Kristus, který Svým životem vykoupil Svou Nevěstu od smrti a který je na zpáteční cestě do původního Edenu a přivádí Svou Nevěstu do společenství s Bohem, jako muž a žena v zahradě Eden. Kristus a Jeho Nevěsta. Toho dne bude království předáno Otcí, aby opět byl všechno ve všem.

„Zatímco ještě mluví, již jsem vyslyšel,“ – David a Kristus. Jakožto David sedí na trůně a je Králem všemu lidstvu. „Zatímco oni ještě myslí, již vím, o čem přemýšlejí, než budou mluvit, odpovím. Vlk a beránek se budou spolu pást. Lev bude žrát jako vůl plevy. Budou spolu žrát a spolu ležet. Nic na mé svaté hoře nepoškodí nebo nezničí.“

Přímo zase zpět do Edenu, tak dokonale, jak jen možno. To je ta trojící rada. Ó, Bože, pomoz nám, abychom to poznali, pomoz nám, abychom to pochopili!

Dobře nyní poslouvejte, když půjdeme dál. Vracíme se k původnímu Edenu. Potom, když se z Něho narodíme, jsme Jím naplněni. Hleďte, Jeho život je ve vás. Potom by všechno naše konání Jej mělo vyznávat. Je to tak, jako když život z jednoho stromu vyjmeme a přendáme do jiného. Když vyjmeme život z hrušně a naroubujeme jej na jablono, pak ponese hrušky. Musí to tak být, protože míza, život v ní, je zárodek hrušně. Tak je to. Pak by všechno vaše konání Jej mělo vyznávat.

My máme Jeho jméno. Je to tak? Měli bychom nést Jeho jméno. Pomyslete, jsme nyní jako Jeho Nevěsta naplnění – těhotní Jeho Duchem. Ó, církev plodí děti, je Jeho Duchem, Jeho jménem naplněna – otěhotněla. Nese Jeho jméno, nese Jeho život, objevují se známky Jeho života, čímž se zjevují Jeho přednosti, důkaz Jeho zmrtvýchvstání, který ukazuje, že On není mrtvý, nýbrž živý na věky věků! To je

věčný život a potvrzuje před světem, že jsme živi v Něm.

Odkud to víte? Protože jste členy církve? Protože Kristus ve vás žije. Jste tak naplnění Jeho Duchem, že jste všemu ostatnímu zemřeli, jste připoutáni k evangeliu, vázáni na Slovo. A všechny děti, které zplodíte, jsou rovněž tak, neboť jste vězni Pána.

Nemůžete již zcizoložit, neboť jste již těhotní. Nádherné! Nic jiného nemůžete přijmout. Klín života je pro vše ostatní již uzavřen. Vy jste již Jeho předurčením. Toto semeno musí přijít k životu. Svět se k němu nedostane. Ó, jak rádi bychom se u tohoto zdrželi asi hodinu! Jsem si jist, že tomu rozumíte. Náležíte jedině Kristu? Jedině Jemu? Je to již uzavřeno, semeno bylo již zde. Kdy tam bylo vloženo? Před ustanovením světa. Byli jsme Jím předurčeni k životu. A jakmile tam toto semeno dávající život leží, nemůže se žádné jiné semeno, které chce dovnitř, uchytit. Nedokáže to.

Když se dostalo první semeno dovnitř, mateřský klín se uzavřel, všechna ostatní semena byla vypuzena a vy jste se stali vězni, ohrazeni Kristem. Kristus ve vás. Jeho život přináší důkaz, Jeho důkaz, Jeho znamení.

Ó, hleďte, On přináší znamení Svého života na svědectví Svého zmrtvýchvstání a potvrzuje světu tento věčný život, potvrzuje světu, že jsme v Něm živi. Představte si to!

Živi s Bohem, naším Spasitelem, který nás stvořil pro tento účel a Jeho stvořený život je v nás.

Mojžiš mohl říci skrze Slovo Pánovo: „Ať přijdou mouchy.“ A mouchy přišly. Bůh, který může stvořit mouchy, může stvořit i veverky. Vidíte? On může činit, cokoli chce. On je Bůh. Právě tentýž Bůh, tento tvořivý život, rozumíte, je ve vás. Jste zajatci, nemůžete mluvit, dokud On neřekne: „Vyslov to.“ Avšak když je to vysloveno, je to Boží Slovo. Bylo potvrzeno, že to tak je. Vše ostatní se shodovalo a Mojžiš věděl, když to bylo řečeno, že se to musí stát. Vidíte?

Mojžiš vzal hůl a řekl: „Ať přijdou žáby,“ protože Bůh řekl: „Žáby mají přijít.“ On to prostě předal dále. To je správné. A všude byly žáby. Kde se vzaly? To nikdo neví. Předtím tam nebyly. Ale Bůh Stvořitel, který působil skrze člověka, je stvořil jako živoucí druh. Tentýž Bůh, který stvořil první žabu, může stvořit i druhou. On stvořil všechny žáby. Rozumíte, co míním? On stvořil první veverku a stvořil druhou. Učiní každou veverku. Může uvést do života veverku tam, kde žádné nebyly. On může učinit co chce. On je Bůh. On má život.

Nuže, když na to vše pomyslím, musím se chvět. Ó, jít s Ním domů, abych s Ním žil! Jít s Ním domů, abych na věky s Ním žil, vlastnit život. Toto je veliké Boží tajemství zjevené lásky, že Bůh a člověk se stali jedno. Rozumíte? Všechno záleží

v tom, že Bůh a člověk jsou jedno.

Bůh a člověk byli tam jedno, Bůh a člověk jsou zde jedno. Co je to? Být naplněn Jeho Duchem, tak aby On měl nadvládu. To chtěl Bůh dokázat! To je úradek Boží, toto činit, aby mohl být v Kristu a Kristus v nás a my všichni dohromady abychom byli jedno skrze Ducha svatého. Totéž, co zjevovalo Krista, zjevuje zde nadpřirozenou, tvůrčí sílu.

Tentýž Bůh, který mohl říci Mojžíšovi: „Vyved' žáby,“ tentýž může stát a říci: „Ať se promění tato voda ve víno.“ Vidíte? Amen. Je to tak? On je tentýž Bůh, tentýž. On se prostě nemění. Je to Bůh v člověku. Je to Jeho zjevení. To je to, co odhaluje. To je to, co chce On činit. A Boží vlastní Slovo zjevuje a ukazuje, že člověk neumí tvořit. Bůh je Stvořitel, také se to neděje skrze lidi, nýbrž skrze Boha, Stvořitele v člověku, čímž je nyní Jeho Církev, amen!, která jde domů do nebe, aby s Ním žila. Vždy Bůh Církvi projevuje Svoji věčnou lásku.

Nyní dobře poslouchejte. Chtěl bych, aby vám to neušlo. Žádná jiná církev, jiné znamení, jiné společenství, jiná vláda, jiné svědectví, jiné vyznání

víry, žádná denominace nebude mimo to přijata. To je to jediné, co Bůh uznává. Žádné společenství, žádnou církev, žádné vyznání víry, žádnou denominaci, vůbec nic. Všechno ostatní je mrtvé. Úlomky musí být odstraněny a od té věci odříznuty, aby Kristus ve vás žil a vládl.

Neodvolávejte se na minulost. Zde je někdo, kdo říká: „Je to moje organizace...“ I to musí být odříznuto.

„Já mám zde moje to a to, které to říká tak.“ „Moje matka mě nazve svatou koloběžkou.“ I to musí být odříznuto.

„Můj muž chce, abych nosila šortky.“ I to musí být odříznuto. Musí být odříznuto vše tak daleko, až jste zde jenom vy a Kristus samotni. Pomyslete jen!

Stane se to živou přítomností živého Krista skrze živé Slovo. O, živý Kristus, živá přítomnost, živé Slovo.

Dávejte pozor! Svým vlastním osobním potvrzením On osvědčuje Svoji Církev, ne členy. To nečinil za dnů Mojžíšových, nečinil to ve dnech někoho jiného. Teprve na konci světa, když přišla zkáza. Za dnů Lota nebylo členství, nýbrž osobní potvrzení. Bůh v těle, vidíte? Osobní potvrzení!

Vzpomeňte si! Přemýšlejte o tom, že jsou lidé narozeni z Jeho Ducha v čase jako je tento. V tomto velkém věku denominací, ve kterém žijeme, živý Bůh vezme Svě živé Slovo a osobně je potvrdí. Tento život, který je ve Slovu, je zárodek, který je v semeni a Slovo je semeno, které rozsévač vyšel rozsévat a život je Kristus, který ve Slovu je osobně ve vás, který potvrzuje, co nemůžete učinit, který dokazuje, že

to nejste vy, nýbrž On. A vy budete pro Něho otrokem lásky, abyste byli Nevěstou.

Dík buď živému Bohu, který stvořil nebe i zemi a všechno, co je na nebi a na zemi. Není divu, že On je alfou i omegou, začátek i konec. On, který byl, který je a který přijíti má. Kořen a potomek Davidův, světlá Hvězda jitřní, On je všechno ve všem.

Svou přítomností v každém jedinci se projevuje osobním potvrzením Sebe sama. Živé Slovo, které je pro tento čas zaslíbené, se projevuje vámi, potvrzení velkého zjevení Božího.

Hleďte, děje se to jen v jednotlivci, nikdy ve skupině. V jednotlivci, ne ve skupině. Jeho zjevení se dostává jednotlivci. Rozumíte tomu? Ne metodistům, ne baptistům, presbyteriánům, luteránům, letničím, nýbrž jednotlivci.

„Jednoho vezmu, druhého zanechám. Rozdělím je.“ Tak je to. „Dva budou na poli, jeden bude vzat a druhý zanechán. Dva budou na loži, jednoho vezmu a druhého zanechám.“

Není to skupina. Je to osobní potvrzení pro naplněné těhotné dítě Boží, které je Duchem svatým naplněné a Bohu tak zasvěcené, že se již o nic jiného nestará a že Duch svatý v něm žije Svůj život. On jím protéká a sám ukazuje osobní potvrzení Slova, které se člověku a světu jeví. Jak může svět kolem něčeho takového slepě chodit?

Právě tak, jako chodili katolíci okolo sv. Patricka a nepoznali ho, až po jeho smrti. Totéž činili se sv. Martinem. Nepoznali ho. Totéž činili za všech časů. Učinili to také s Johankou z Arcu. Katolická církev ji upálila jako čarodějnici, protože byla duchovní. Asi 150 roků po tom vyhrabali tělesné pozůstatky oněch kněží a uvrhli je do řeky, aby tak učinili pokání.

Jde to přímo okolo nich a oni to nepoznají, až když je to pryč. Chopí se toho jenom předurčené semeno, které Bůh vyvolil před ustanovením světa.

Totéž bylo za dnů Noé. Totéž se stalo za dnů Mojžíše, za dnů Eliáše, ve dnech proroků, za dnů Ježíše a vždy dál, až k této hodině.

Osoba, která je těhotná ze semena Božího, Slova, které se v tom potvrzuje, je tak poddána vůli Boží, že Slovo, jedině Slovo se zjevuje v této osobě, vězni, jedinci.

Neříkejte: „Moje církev učinila...“ Moje církev s tím nemá nic společného. Je to jednotlivec, jedna osoba. Celé peklo je proti tomuto učení. Celé peklo je proti pravdě, avšak je to pravda.

Ježíš nikdy neřekl: „Nuže, Petře, ty a Jan a všichni ostatní lidé máte nyní zjevení. Celá církev je tím zachráněná.“ Platilo to jenom jemu osobně. „Já pravím tobě,“ – tobě, ne jim, tobě, – „ty jsi Petr, a na té skále postavím Svou Církev.“

Na skále byla vyvolená Církev založena. Na tomto kameni, na tomto zjevení.

„Tělo a krev ti to nezjevily, ale na tomto zjevení postavím vyvolenou skupinu, Svoji Církev a brány pekelné ji nepřemohou. Žádný vlas vám nebude na hlavě zkřiven. Vy patříte Mně, Já vás vzbudím v posledních dnech a dám vám život věčný.“ To je zjevení. Ne jim, ale jemu to bylo dáno. Ne skupině, ale jednotlivci. Celé peklo je proti tomu.

Ale Svě tajemství zjevuje jenom Svě milované Nevěště. Ona je ta jediná, která to může poznat. On řekl: „Což nepravil o vás Izaiáš, vy pokrytci, vy hadi v trávě...“ Vy říkáte: „Ó, ti velcí svatí proroci, my jsme jejich hroby okrášlili a opatrovali.“ On řekl: „Vy to jste, kteří jste je tam přivedli.“ Neřekl to? Totéž by byl mohl říci katolické církvi v jejich čase.

Když tenkrát byli posíláni proroci Starého Zákona, vedli takový život, že se museli živit kobyčkami a věcmi ze země, že se nemohli odívat do obleků, byla zahaleni jen do ovčí kůže a přece stáli v biblické pravdě.

Katolická církev chtěla uskutečnit svoji rozumovou představu. Potom přišli Ireneus, Polykarp, Martin a všichni ti ostatní. A co s nimi učinili? Přivedli je do hrobu. Johanku z Arcu, sv. Patricka a ostatní. Přivedli je tam a později se vrátili a obilili stěny, jak to udělali u Johanky z Arcu.

Nu, povím vám, jak Jeho Duch k vám volá: „Vy stěny zbilené, vy pokrytci, chcete si udělat jméno, když přijímáte rozumový názor lidí a opouštíte Slovo Boží, když odcházíte, místo abyste přišli a byli naplněni semenem, otěhotněli Slovem ve vás. Přijali jste každou smíšením.“

Není také divu, že je také znázorněna jako nevěstka, protože duchovně smilní tím, že učí lidské věci a ne věci Boží. Ale On řekl: „Neboj se, maličké stádce, neboť se zalíbilo Otcí dáti vám království.“ To je jistá pravda. Ve Zjevení říká Bible, že to velké město vládne nade všemi králi. Říká, že je to nevěstka. Co je to? Žena, která tvrdí, že je dámou a cizoloží. Má ve své ruce pohár a připijí světu. Je naplněn nečistotou a ohavností jejího smilstva. Má dcery, protestantské církve. Každá z ní vyšla s tímtež falešným učením. Nesprávným křtem, s potřásáním rukou namísto křtu Duchem svatým a falešným učením o Otcí, Synu a Duchu svatém a všem ostatním.

Místo aby přijali jméno Ženicha a tak dále. Vy říkáte: „To přece nevadí.“ Jak by ne! Kdybych místo svého jména napsal na šek: „Duchovní, kazatel,“ nebo něco podobného, nebude mít žádnou cenu. To je pravda. Něco takového banka odmítne.

Pozorujte. Celé toto tajemství je zjeveno jenom Nevěště, jak On zaslíbil. Peklo je proti pravdě tohoto tajemství, které je zjeveno. Ale Nevěsta na tom stojí. To je její stav.

Proč hladovíš církvi? Proč zízíš? Otec se přece snaží vám toto tajemství zjevit.

Vy ale připouštíte tolik věcí, které to zahání. Dopustíte, aby vaše povolání, vaše žena, váš muž, vaše děti, světské starosti, nějaký pastor, nebo někdo jiný vám to zapudil, zatímco v hloubi svého srdce víte, že hladovíte a žízníte. Je to Bůh, který se snaží vám to zjevit, dát vám zjevení. Poslední dny jsou zde.

Pohled'te ještě jednou zpět. Nemohu toto vše jen tak přejít. Chtěl bych, abyste sem na okamžik pohleděli. Za několik minut ukončíme. Věnujte mi jen na okamžik celou vaši pozornost.

Pozorujte v epištole ke Kol. 1:18 stojí: „On je Hlavou těla, (to je Církve). On je počátek, prvorozený z mrtvých, aby ve všem měl přednost.“

On je Hlavou Církve, která je Jeho tělem a chce mít přednost. Dobře poslouvejte, zatímco půjdeme dále. Hled'te, On má být Hlavou těla – těla Jeho Nevěsty, která z Něho byla vzata. Z Jeho masa, z Jeho kostí, jako to bylo u Adama. Ona je Nevěstou narozenou z mrtvých. Z mrtvých – znamená

z hříchu a nevíry. Co usmrtilo Evu? Nevíra. Je to tak? Nevíra vůči komu? Proč? Nevíra v Boha? Nikoli, ona věřila Bohu zcela určitě.

Řekla snad: „Není Boha?“ Ne, ona nebyla nevěřící. Řekla snad: „No, abyste věděli, já Jeho Slovu vůbec nevěřím.“ Ó, ne, ona věřila všemu, mimo jedné malé věci. Vidíte?

Neříká Bible ve Zjevení – Ježíš to říká sám: „Já, Ježíš poslal jsem anděla Svého, aby vám o těchto věcech vydal svědectví. Každý, kdo by ubral slovo nebo přidal...“ Když nyní všechno to hoře a starosti přišly, protože jedna žena o jediném Slovu Božím pochybovala, ušetří vás, když budete o Slovu pochybovat? Potom by nebyl spravedlivý.

Hled'te, nebylo by správné, kdyby všechny neodsoudil. Zde je člověk. On zavinil to hoře, protože o jednom Slovu pochyboval. Pak šlo lidstvo dál a potřebovalo mnoho let, aby získali zkušenost, ti, kteří jsou uvedeni v Bibli a i jiní, kteří za ni dali život a pak by měl Bůh říci: „Ó, to je v pořádku. Můžete to klidně jíst – přijmout. Já vás každopádně přivedu nazpět?“ O, Bůh není přijímač osob. Bůh nebere ohled na osobu.

Pozorujte nyní. On je Hlavou těla, které se narodilo, t. j. ožilo ze smrti hříchu nevíry vůči Slovu Božímu. To odstraňuje každou denominaci, každé vyznání víry, každou nevíru ve Slovo, jež je On, Slovo života. Jenom Slovo má život. Každé jiné Slovo je smíšenina. Buť by se to sebevíce podobalo tomu pravému, není to Slovo Boží.

Slovo přináší vlastní život a Eva je vyměnila za lidské vědění. Vidíte, jak to i dnes církev dělá, když vyměňuje Slovo za rozum nějakého člověka. Mojžíš měl velké poznání o Bohu a když přišel k hořícímu keři, poznal, že v nich selhal. Hořící keř

měl to, co Mojžíšovi chybělo. Slovo má to, co chybí denominacím.

On, Hlava, je počátek a prvorozený z mrtvých. Je to tak? Čím je proto? Je Hlavou Těla, které je Jeho Církev – Nevěsta. Ó! Potom musí Tělo – Nevěsta následovat Hlavu, neboť je částí Jeho zmrtvýchvstání a částí tajemství. Je nemožné, aby zůstalo zpět. Ó, je částí tajemství Božího.

Jak Bůh zde Sebe zjevil a Slovem to vynesl, tak zjevuje Církev a tímtéž Slovem ji potvrzuje. To je část Jeho trojnásobného tajemství. Tak, jako Hlava byla z hrobu vzata, tak musí Nevěsta Jej následovat zpět do Edenu. Kde je Hlava rodiny, Muž, Ženich, tam ho musí následovat Nevěsta, která je tělem Ženicha, neboť On je Hlavou. Hlava byla zjevena a vrátila se zpět s věčným životem a tělo musí též následovat, protože jsou zase Muž a Žena. Amen.

Pokud jste naplnění – těhotní týmž Slovem, jež je Jeho tělo, přijali jste Jeho tělo a byli jste v NĚm, když jste Slovo přijali. Ne vyznání víry, ale

Slovo. Ó, toto by byl text na celé odpoledne. To by bylo podivuhodné. Považte jen, co to znamená!

Proto nemůže Tělo, nepropásněte to, uznat jinou Hlavu, než Slovo, neboť Hlava je s Tělem spojená. A Hlava je Slovo a je to totéž Slovo – Hlava. Proto jsou pro ni denominace a svatí otcové a všechno ostatní mrtvé. Je jenom Hlava, to je Kristus. Tělo uznává jen jedno – a to Slovo.

Nyní mi ukažte, kde byl někdo na jméno Otce, Syna a Ducha svatého v Tělo pokřtěn. A co jste uznali? Vidíte, já vím, že mluvím k tisícům ze zvukových pásků. Máme zařízenou službu zvukových pásků po celém světě.

Na jaké jméno jste pokřtěni? Není jiného jména pod nebem lidem dáno, v němž bychom mohli být spaseni. To říká Slovo. Když jste pokřtěni a prokázali jste svoji víru v Krista a pak přijmete jméno nějakého vyznání víry, jste kříženci. Když nechcete plně souhlasit s vaší církví a jejím učením, jak se potom vy katolíci můžete stavět pod zákon papeže a říci, že je apoštolským následovníkem Petra, když papež a ta církev učí v rozporu s tímto prvním Slovem, kde Bůh přece Svoji Církev potvrzoval znameními a divy. Vidíte, že totéž Slovo je dnes vynášeno ve své čistotě a On dokazuje tutéž sílu zmrtvýchvstání, jakou měl tenkrát. Když vidíte, že Bůh přebývá mezi Svým lidem a činí tytéž věci, jak potom můžete uznat hlavu v Římě? Naše Hlava je Kristus v nebesích. Já nejdu do Říma, půjdu do nebe, až zemřu. Vidíte? Hlava je v nebi.

Tělo musí následovat Hlavu, jako žena následuje muže. Ačkoli Adam nebyl sveden, vyšel s Evou. Eva byla svedena. Ona zavinila přestoupení, jinak by bylo ve dni Pána Ježíše, když vyšel z hrobu, celé Tělo ve velkém zmrtvýchvstání, ale On ji, která byla Jeho Tělem musel spasit. Ona musela být spasena, aby se dostala

k Němu. Poznáváte to? Tenkrát se to stát nemohlo, protože čas milosti ještě trvá. Poznáváte nyní pečeteť?

On měl tenkrát službu prostředníka a konal dílo spasení. Ale jednoho dne předstoupí, vezme Knihu těch, které spasil a všichni, kteří jsou v té Knize zapsaní, budou Jemu rovni, neboť Slova v Knize jsou ti věřící, a Slovo je On a všechno, co je v Něm.

On předstoupil s Knihou spasení, se jmény, která do ní byla zapsána před ustanovením světa, protože On měl být zabit jako Beránek. A zde je On dnes ve Svém Slově a zjevuje totéž, jak to činil tenkrát. Tělo – Nevěsta nemůže uznat jinou Hlavu. Ne, žádného biskupa, vůbec nic. Ona uznává jen jednu Hlavu, tou je Kristus a Kristus je Slovo. Ó, jak toto miluji.

Tak jako Hlava povstala z hrobu, musí ji její Tělo následovat do Edenu. Proto Tělo nemůže uznat jinou Hlavu, nežli vedení Slova. Žádná denominace

k tomu nemůže nic dodat. Neboť jestliže jediné slovo přidáte, či uberete, (oni ubrali), pak jste jako kříženci na místě mrtvých.

Matka všech nevěstek drží v ruce toto svědectví: Nečistotu svého smilstva, ona duchovně smilní proti Slovu a neprávem tvrdí, že Mu věří. Buď máte Slovo, nebo vůbec nic. To souhlasí.

On je Slovo. Po čem poznáte, že to souhlasí? On – Slovo je potvrzené. On jasně potvrzené Slovo je Vůdcem, Hlavou Církve. On je Slovo – Hlava. Je jasně prokázán, potvrzen Svým vlastním Duchem, který je v Církvi, v každé jednotlivé osobě.

Když se zjevuje potvrzováním, je to přímý důkaz pro celé Tělo. Potom žádné vyznání víry již nepotřebujete. Denominace minuly, avšak Hlava sama, která osobním potvrzením v Těle je uznávána (vidíte, On se prokazuje) dokazuje Tělu Své vedení. Pak jsme spojeni pod potvrzeným vedením, t. j. pod Kristem, Slovem a ne pod nějakou církví. Pak je naše Hlava královským vladařstvím.

„Království Boží je ve vás,“ říká Ježíš v Bibli. Nejsme žádnou denominací. Patříme k jednomu království a to království je Slovo Boží, které se stalo Duchem a životem v našem životě a které v tomto čase splňuje každé zaslíbení, jak to bylo, když Bůh a Slovo byli jedno. Slovo a Bůh jsou jedno dnes v Jeho Církvi. Slovo má vedení Těla, které je vykoupeno, aby přineslo poselství v posledních dnech a bylo probuzeno skrze zmrtvýchvstání a vrátilo se zpátky, aby bylo navraceno do takového stavu, jako byli Adam a Eva na počátku v zahradě Eden. Trojnásobné zjevení tajemství Božího v Jeho Těle.

Nyní hleďte. Sjednoceni pod jednou Hlavou podobným způsobem, jak je znázorněno národem izraelským za starých časů. Rozuměli jste tomu? Jako ve

starém Izraeli. Jeden Bůh, který byl potvrzen ohnivým sloupem a Sebe zjevil skrze proroka jako Slovo, tentýž Bůh, tentýž ohnivý sloup, tentýž způsob. Svůj způsob nemůže změnit. Je to tak dokonalé, jak jen může být, že ano? Jeden Bůh! Kolik Bohů měl Izrael? Shromáždění odpovídá: „Jednoho.“

Kolik jich bude v Nevěstě? „Jeden!“

Zajisté, pod vedením Ducha svatého, který byl ohnivým sloupem za dnů Mojžíše, toho velikého proroka, který byl veden ohnivým sloupem, šli do zaslíbené země.

V ranném křesťanském věku se zjevil ten jeden Bůh v podobě ohnivého sloupu proroku jménem Pavel, který byl poslán k pohanům, aby vyvedl lid pro Jeho jméno. Souhlasí to?

V posledních dnech sestoupil podobným způsobem a potvrdil Sebe týmiž znameními a divy, stejným ohnivým sloupem, stejným evangeliem, Slovem

a zjevením. Jeho Tělo bude činit tytéž skutky, které zaslíbil u Marka 16. Jeho tělo nebylo drženo v hrobě, nýbrž bylo s Ním vzkříšeno. Rozumíte tomu?

Pak také Tělo Jeho věřících dítek nebude drženo v hrobě, až přijde, ale půjde s Ním, protože zemřel za tím účelem, aby vzkřísil Svoji Nevěstu –Tělo. Pochopte, je to Jeho Tělo, je to Slovo. Daleko od denominací a jiných věcí, je Jemu cele posvěceno a On je Slovo. Tělo půjde s Ním, neboť máme nyní prvotinu zmrtvýchvstání. Víme, že jsme pronikli ze smrti do života. Stali se Jeho vězni a Bůh nám potvrzuje osobním vedením, že je tentýž včera, dnes i na věky tím, že Církev činí tytéž skutky, které On činil tenkrát.

On ve mně a já v Ném, to přece víte. To souhlasí. Jeho tělo nebylo drženo v hrobě. Půjdem s Ním ve vzkříšení a budeme jako je On nyní.

To znamená, že Jeho Slovo začalo povstávat. Slovo po věky začalo nabývat síly. Tam to začalo, něco se hnulo. Hnutí sílilo, až došlo k dokonalému zjevení. Pozorujte nyní.

Život v Těle svedčí o tom, že vzetí Nevěsty se blíží. Až uvidíte, že Hlava a Tělo se stávají jedno, a až uvidíte naplněnou míru Jeho zjevení, pak to bude znamenat, že Tělo je hotovo, aby bylo Hlavou přijato.

„Národy zanikají, Izrael se probouzí.“ Vidíte, co míním? On začal dávat život Svému Tělu, které vykoupil. Dílo prostředníka je vykonáno. Přináší Svůj život do Svého Těla skrze potvrzení pro vzetí. Nezapomeňte, jsme v posledním čase.

Máte-li se mnou ještě trochu trpělivosti, pak je vše v pořádku. Chtěl bych, abyste tomu rozuměli. Musím dokončit na tomto pásku, co jsem začal. Chtěl bych ještě něco zvlášť poznamenat. Pozorujte nyní, dobře poslouchejte.

Nyní se odehrává něco velkého, musíme dávat nyní pozor. Pomyslete na to, nyní

na konci času se vše musí vrátit k svému původu a musí to být potvrzeno, jako na počátku. Adam a Eva, muž a žena, žádný hřích, jenom život! Pak přišel pád.

Dávejte dobrý pozor. Jak se to stalo? Skrze Lucifera. Lucifer nyní dělá, co dělal na počátku času. A jako začala říše pohanů králem Nabuchodonozorem a jak byl začátek pohanů potvrzen prorokem, který mohl vyložit neznámou řeč, měl vidění a sny, tak začal svůj běh čas pohanů, jak je nám to ukázáno obrazem, sochou, až dolů k nohám. Jak říše začaly, tak také jdou ke svému konci.

Podívejte se, Lucifer dělá v posledních dnech to, co na počátku. Co dělal? Za prvé, Lucifer oddělil člověka od Boha a zrušil společenství. Chtěl pro sebe vystavět slavnější a větší království, lépe utvářené. Především větší království, než měl Michal, potom větší, než měl Kristus. Rozuměli jste

tomu? Prosim, jestli jste tomu nerozuměli, tak zvedněte ruku, abych to řekl ještě jednou.

Vidíte, Luciferův úmysl hned od počátku ležel v tom, učinit v nebi něco nádhernějšího a většího, než Kristus. Myslíte, že budeme mít automobily a letadla v Tisíciletém království? Hleďte, co dělá Lucifer.

Ty velké fantastické intelektuální denominace dělají totéž. Sejdou se a dělají totéž. Jedna druhou se snaží předstihnout a nyní mají tolik lesku, nevědí, co by jiného dělaly, než se spojit zase s katolickou církví. Zase staví Lucifer větší říši, aby vystrčil všechny, kteří nevěří v denominace. Dokonce jim vezmou jejich budovy, kde se shromažďují a udělají z nich skladiště a jejich kazatelé nebudou mít žádné právo. Muž, který je poslán od Boha, nikdy v denominaci nezůstane, když to vidí a slyší. Až toho bude mít dost, vyjde. Určitě. Neříkám to kriticky, říkám to podle pravdy.

Pozorujte přece, že Lucifer v posledních dnech činí totéž. Poznáváte to? Ďábel činí totéž. Staví smíšenou církev se smíšenými členy, kteří sáhnou po poznání, namísto po Slovu Božím. Intelektuálové, namísto znovuzrození muži staví intelektuální říše, slavnější, než je malé stádečko Kristovo. Čím se to stalo? Skrze padlé anděly. Bible říká, že všichni andělé, kteří poslechli Lucifera místo Krista, ke kterému patřili, padli s Luciferem. Souhlasí to?

Nu, dobře poslouvejte. Padlí andělé, kteří si nezachovali své původní a prvotní postavení. Luteráni, Wesleyovci, katolíci, letniční si také neudrželi svoje původní postavení, nýbrž padli do organizací, neboť v Nicei získal Lucifer pevnou pozici.

Co učinili? Zorganizovali velké ekumenické sjednocení kazatelů, aby vztyčili obraz zvířete, budují křesťanský podnik, který zavře dveře tohoto domu a jemu podobných. Hleďte, Lucifer je při díle.

Snažím se přinést trojnásobné zjevení tajemství Božího. Co udělali? Proдали sami

sebe za rozumovou moudrost a vzdělání, jako to učinila Eva. Padlí andělé.

Wesley byl muž Boží, ale co se stalo po něm? Přišli do toho padlí andělé. Čím byli andělé nejdříve? Bohem stvořené bytosti, ale padli pro moudrost, kterou je Lucifer oklamal. Vidíte, co se z nich stalo? Padlí andělé.

A k utvoření organizací došlo tak, že vystoupili muži Boží, aby zřídili pravdu na zemi, ale dříve, než tato pravda pronikla a mohla být proklamována až k opravdovému zjevení Ježíše Krista, přišli padlí andělé, převzali tu věc a udělali z ní denominaci.

To je důvod, proč muselo být zjevení tajemství sedmi pečeti rozvíjeno. Vidíte to nyní? Kdyby byl Luther šel dál, byly by věci dospěly až sem.

Kdyby byl Wesley šel dál, kdyby letniční šli dále, co by mohli činit?

Je jen jedna věc, která se nyní může stát. Muselo přijít poselství v konečném čase. Po něm již nic jiného nemůže následovat. I ekumenický svět si ustavil režim, po němž nemůže přijít již žádná denominace nebo cokoli jiného. Buď v něm budete, nebo ne. Ovoce je na vrcholu stromu. Světlo svítí na předurčené ovoce, které dozrává v ovoce Kristu podobné a přináší stejného, mírného, líbezného Ducha, jakého měl On.

Doufám, že to poznáte. Hled'te, oni se zaprodali uvažováním. Uvažováním denominací. Říkají: „Kdybych jen k nim mohl náležet. Do toho kostela chodí starosta.“ To znamená: „Kdybych jen mohl být metodistou, nebo presbyteriánem.“

Nu, hled'te, kam šli. Již jsem se zmiňoval o tom, jak nepotřebné odumřelé ratolesti byly odřezány, neboť již nejsou spojeny s Kristem. Jinak by se v nich projevoval týž život. Nejsou s Ním více spojeny, ale jsou jako citrusové ovoce. Každý druh citrusového ovoce poroste na citrusovém stromu, ale bude vydávat vlastní ovoce. Když naroubujete citrón na oranžovník, bude žít na oranžovníku, ale ponese citróny. Když naroubujete grapefruit, porostou zase grapefruity. Ale život přichází z jiného stromu.

A to je ono, co denominace činí pod názvem církve. Nevěsta je původním stromem, původním Duchem. Zjevení přichází od Krista, ne od nějaké denominace, nýbrž od Krista.

Podívejte, co se denominace pokoušejí činit. Samy se povyšují jako Lucifer. Nazývají sami sebe církví, nevěstou, ale oni jsou, jak je psáno ve Zjevení 17, falešnou nevěstou. Avšak malé stádečko Kristovo je pravou Nevěstou. Lucifer se však povyšuje nad prosté Slovo Boží svými vědomostmi o zjevení a zaujal své místo skrze semináře s teologickou výchovou, až došli tak daleko, že pokud nenáležíte k jejich skupině, budete vyobcováni.

Dnes říká Lucifer lidem to samé, co říkal Evě. Říká se: „Jistě nás Bůh přijme, vždyť sytíme hladové, určitě nás přijme, neboť vykonáváme velká denominační díla a jsme krásnou církví. Podívejte se, jaké máme krásné budovy, jak velký počet členů, jsou nás milióny. Jistě Bůh takovou skupinu nezavrhne.“

Totéž udělal Kain. Přinesl krásnou úrodu z pole, které obdělával. Přinesl sice úrodu, odmítl ale krev Beránka.

Ó, Bože, dej milost, aby muži a ženy nemysleli, že toto říkám proto, abych něco vyvyšoval, nebo vyzvedal osobní zjevení. Říkám jenom pravdu. Nevidíte, co oni činí? Já to říkám nahlas a přísně, ale vy tam musíte zatlouci hřebík a také jej zapustit, když má držet. Pak to uvidíte.

Když mluvím k těm lidem, říkají: „Jistě..., chceš snad říci, že katolická církev, která existuje po celý čas, nebo naše metodistická církev a všechny ty ostatní...“

Říká se: „Hleďte na naše předky...“ Ale oni nezachovali Slovo Páně. Eva byla Bohem stvořena, patřila Jemu, měla být Adamovi ku pomoci a jelikož o jednom Slovu Božím pochybovala, tím se to stalo.

Lucifer je v tomto čase zas při práci. Pamatujte si, že antikrist je tak podoben tomu pravému, že kdyby bylo možno, byli by vyvolení svedeni. Tak to říká Ježíš v event. Matouše 24. Lucifer opět rozrušuje jednotu Boha s člověkem. Omezuje Slovo Boží svým uvažováním a podává dále to, co o Něm smýšlí a tím ruší Slovo Boží. Totéž činil za dnů Ježíše a Ježíš řekl: „Tak rušíte Slovo Boží svými ustanoveními.“

Denominace svým organizovaným intelektuálním uvažováním zrušili Slovo Boží pro národ. To souhlasí. Nemohou to vidět a potom říkají: „Kde je ten biblický Bůh?“ On je zde přítomen. Je tím, co o Něm říká Bible.

Hleďte, Lucifer přichází a ruší jednotu Boha s člověkem, jak to učinil v Edenu, skrze pokušení slibuje lidem, že zde budou sami stát v moci a vyvýšení. Říká: „Mohli byste se stát biskupem, jestliže u nás zůstanete. Můžete se stát dozorcem celého okresu. Proč chcete jít k něčemu takovému?“

To se týká od letničních až ke katolíkům. Je to velké falešné zaslíbení, že lidé obdrží moc mimo Slovo a zaslíbení Boží. My ale přijmeme moc, když Duch svatý na nás padne. Ne, když se stanete biskupem, nebo diákonem, nebo něčím jiným.

Hleďte, Lucifer je zase při práci. Rozumí tomu církev? Pak zvedněte ruce, prosím, abych to viděl. Dobrá, pak se u toho nebudu déle zdržovat. Odchylky od Slova Božího, hleďte, ty činil v Nicei a v Římě. Vy přece víte, co jim Konstantin slíbil. Vždyť jsme prošli časová období církve. Tenkrát neměli nic než Krista a shromažďovali se v nějaké staré budově, kterou mohli najít, seděli na tvrdé kamenné podlaze.

To víte, jestli jste četli o přednicejských otcích a jste zběhlí v církevních dějinách. Neměli nic, když byl tento koncil svolán a určité věci z římského pohanství byly do křesťanství pojaty a některé muže pozvedli, jmenovali je svatými, nebo biskupy a papeži a pod.

Co udělal Konstantin? Ptám se každého teologa, aby mi to řekl: Dal jim statky, dal jim svobodu a vše, co chtěli. A oni zaměnili Slovo Boží za lidskou moudrost a kulturu.

Bylo to totéž, co Lucifer činil v zahradě Eden. Ale duchovně tam zemřeli. Letniční církev, která začala na počátku, utrpěla smrtelnou ránu v Nicei a v Římě, ale zase byla probuzena a vyjde jako strom – Nevěsta v těchto posledních dnech.

Pozorujte, Lucifer přichází do církve jako pokušitel s falešnými sliby o moci mimo Slova Božího. Totéž činil v Nicei a v Římě. Dnes činí totéž ve světovém koncilu ekumenických církví.

„Chceme se všichni sjednotit,“ říká papež. „Chtěl bych, aby všichni ekumeničtí bratři, kteří jsou vně, se se mnou sjednotili, neboť jsme jedno.“ To souhlasí. V organizacích jste jedno, ale nemá to nic společného s Nevěstou Kristovou, ani to nejmenší, bratře. Nikdy ji do něčeho takového nezatáhnete.

Je zaslíbeno, že původní víra v posledních dnech bude dětem Božím znovu navracena a že Církev zde bude stát jako strom – Nevěsta.

Pán říká v Malachiáši, že než bude svět ohněm spálen, pošle proroka Eliáše, aby víru dětí zase navrátil. Toto se nestalo, když přišel první Eliáš. Ne, ne. Zde neučíme o tzv. pláštích nebo pokrývkách Eliášových atd. Zde učíme Slovo Boží. To je to, co On řekl.

Hled'te, často se povídaly různé věci o Eliášovi, na kterých nic nebylo. Víme o těch věcech, ale o tom nemluvím. A vy, kteří jste duchovně smýšlejícími, rozumíte, oč jde.

Nuže, podívejte se na zaslíbení pro tyto dny. Ježíš řekl v ev. Matouše 11, když Jan poslal své učedníky, aby se Jej zeptali, jestli je to opravdu On: „Co jste vyšli na poušť vidět? Třtinu větrem se klátící? Vyšli jste, abyste viděli něco takového? Nebo jste vyšli, abyste proroka viděli?“ Řekl: „Více, nežli proroka.“

Jan byl více, nežli prorok, byl poslem smlouvy, zákona. Ježíš řekl: „Můžete-li to přijmout, on je ten, o němž je psáno v prorocích: Hle, Já posílám Svého posla před tváří Svou.“

Nu, toto je podle Malachiáše Malachit 3:1 ale ne na konci Malachiáše. Neboť až se splní zaslíbení, že Eliáš přijde, má svět hořet a začne Tisícileté království. Po zlých zůstane jen popel. A tak to nemohlo být tenkrát.

Nyní však vidíme toto zaslíbení splněné. Kristus, pravá Hlava zaujímá své místo v Nevěště, činí tytéž skutky, které činil na počátku, připravuje ty Svě a plní Svě Slovo, jak to činil na počátku, podle ev. Jana 14:12: „*Kdo věří ve Mne, bude činit skutky, které Já činím.*“

A tak bude Hlava a Tělo jedno, samotným Bohem potvrzené skrze znamení a skutky a život Jeho zaslíbeným Slovem pro tento poslední čas. Toto On zaslíbil pro poslední čas. Jste-li duchovní, pak jste tomu porozuměli.

Můžete tedy vidět, že svatební hostina je blízko. Nu, kdybych vás již nikdy neměl vidět, pak si na to vzpomeňte: Svatební hostina je velice blízko!

Království, Tisíciletá říše je podle zaslíbení připraveno začít. Nejdříve vzeti Církve, pak zničení zlých. Neboť během šesté pečeti bude svět očištěn ohněm. Všechna korupce, mravní zkáza, úplatkářství a hřích zmizí a země bude zase obnovena, aby mohlo začít jasně zářící Tisícileté království v nadcházejícím věku.

Vidíte-li toto trojnásobné zjevení tajemství: Bůh v Kristu, Kristus v Církvi, přicházející království, Adam a Eva vykoupeni zpět ke stavu, jaký byl v Edenu a představení jako Krisut a Jeho Nevěsta, a pak bude království Boží navráceno podle Jeho zaslíbení. Chvála Bohu! Na základě zjevení trojnásobného tajemství a osobně potvrzeným Slovem působí dnes On, který je původní Hlavou.

Nejen abychom říkali: „Čest buď Bohu,“ nebo volali „Halelujah“ nebo zpívali. To nestačí. Jsem misionář. Prakticky jsem 7x cestoval kolem světa. Viděl jsem pohany plné d'áblů, oni tančili a jásali. Viděl jsem všechny možné tělesné projevy. To je lidské. Avšak já mluvím o Kristu, Hlavě.

Dostaneme-li se osobně do souladu s původní Hlavou, obdržíme odpověď na věci, které satan uvádí v pochybnost. Amen! Dostaneme odpověď na otázky, které klade protivník. On, Kristus vstal z mrtvých, zaplatil cenu a jako Hlava povstal. Totéž platí pro Jeho Tělo. Dábel proti tomu nemůže klást odpor.

Hleďte, důvod, proč se budují ekumenické říše, že se shodují v tom, co nyní činí. To je důvod, proč d'ábel tak zuří. Jeho zloba je odhalena a jeho záměr odhalen zmrtvýchvstalým Ježíšem Kristem, který jako Hlava má vládu nad Svým Tělem.

Vy si myslíte, že jsem bez sebe, ale nejsem. Můžeme se potkat s d'áblem. Ne já, ale Kristus je zde, Slovo, které ve mně žije. Není to můj nápad, je to Jeho moc, ne můj nápad. Je to Jeho Slovo. On to zaslíbil a zde to je. On řekl, že to zde bude a je to zde. Máme Jeho odpověď.

Kristus vstal z mrtvých. Zaplatil cenu za naše spasení. Bůh zjevený v Kristu, dal Svě tělo a krev, aby skrze Jeho krev přišel život a Tělo bylo spaseno, tak aby v tomto spaseném Těle mohl být Bůh zjeven. Jeho Slovo pro tento čas, jak je dal v oné době. Ó, gloria! Vidíte to? Nemohu prostě přestat.

Stojíme ospravedlnění v přítomnosti Boží, jako když kapka inkoustu padne do nádržky s chlodem, tuto kapku inkoustu už nikdy nenajdete. Prostě zmizela a nemůžete ji již nikdy objevit.

Když jsou lidé opravdu spaseni, předurčené semeno to přijme. Jestliže to vidí, jsou jejich hříchy vymazány, jsou pryč, jsou od nich odloučeny. Vše přišlo pod krev Ježíše Krista. On na ně nikdy více nevzpomíná. Bůh na ně zapoměl. A my zde stojíme jako synové a dcery Boží v přítomnosti Boží. Amen. A ještě jednou Amen! Nyní jsme synové Boží. Ne, že bychom se jimi měli teprve stát. My jimi jsme. Jsme spaseni. Máme odpověď proti satanovi. Bůh sám se potvrdil. Bůh sám podal důkaz Svého zaslíbení pro tento čas. Halleluja! Vláda Hlavy je již zde. Amen! Zde je Kristus, zmrtvýchvstalý Pán v téže síle zmrtvýchvstání, jako kdysi, zjevuje sám Sebe. To je odpověď pro d'ábla.

To je důvod, že jsme mohli říci: „Živote navrať se!“, když muž, který zde sedí, padl před několika dny mrtvý, když zde seděl. Protože Duch svatý to vyslovil. To je také to, proč On mohl říci tomu malému děvčátku v Mexiku, které bylo asi 13 hodin mrtvé, když přišlo vidění: „Zavolej je k životu, to malé dítě bude žít!“

Dítě, kterému lékaři vystavili úmrtní list, zemřelo onoho rána asi o 9 hodině a asi v 11 hodin večer již zase žilo a žije ještě dnes. Co je to? Nejsou to lidé, kteří to činí. Hlava a tělo se stali jedno. Je to Bůh zjevený ve Svém lidu. Tak jako muž a žena nejsou dva, ale jedno, Bůh a Jeho Církev jsou jedno. Kristus ve vás. Boží veliké zjevení. Čest buď Bohu! Ona nese také Jeho jméno. Jeho jméno je Ježíš. On je pomazaný. Důvod, proč byl nazván Ježíš, On je pomazaný. A pomazané Tělo Kristovo dokazuje a zjevuje Boha, jako to činilo Jeho tělo. K tomu je toto Tělo a naše těla spasená.

Tím působí Bůh ve Svém trojím zjevení. Vejití do říše – vzkříšení – neboť cena byla zaplacená. Jsme vykoupeni. Bůh to dokázal a potvrdil. Stojíme před Ním ospravedlnění v Kristu. On nad námi nemůže vyřknout soud, neboť již odsoudil tělo, jehož částí smím být.

Jak jsem částí toho těla? Zde je to, je to ve mně. „Zůstanete-li ve Mně a zůstanou-li slova Má ve vás, prostě o co chcete,“ řekl Ježíš. „O co budete prosit Otce ve jménu Mém, dostane se vám, neboť je to pro vás připraveno.“

Ospravedlnění! Čest buď Bohu! Ó, kdybych jen to mohl ukázat světu, aby to viděl. Hleďte, kde jste. Je to Tělo Kristovo, oživené, vykoupené, stojí zde docela spasené. Ó, jak podivuhodné, být před Ním ospravedlněn.

Proč jsme ospravedlnění? Jsme přece Jeho vítězstvím. Církev je Jeho vítězstvím. Směli jsme v těchto dnech vystoupit s Jeho slavným evangeliem, abychom ukázali Jeho vítězství. Za tím účelem zemřel, my jsme důkazem Jeho vítězství. Amen!

Když Jej vidíme sestupovat a žít v Jeho Církvi, to je Jeho vítězství. To dokazuje, že nemohl být držen v hrobě, ani my v něm nebudeme drženi.

V jistém smyslu jsme s Ním již vstali z mrtvých, odvrátili se od každé nevíry v Jeho Slovo, od všech denominací a vyznání víry a obrátili se k věčnému Slovu věčného Boha, které je On. Sám působí skrze nás, zjevuje se jako tentýž včera, dnes i na věky.

A nyní se pohybuje Slovo, které přišlo od Hlavy, dále do Těla. Co je to? Totéž Slovo. Nic se k němu nemůže přidat, nic ubrat. Tak se pohybuje Slovo od Hlavy a zatím co čas ubíhá, přichází stále dál do těla, potvrzuje, že jsme jedno. Jako manžel a žena. Jsme jedno Tělo z Jeho těla, Slovo z Jeho Slova, život z Jeho života, Duch z Jeho Ducha. Amen!

Jak to víte? Přináší to tentýž výsledek, stejné ovoce, totéž Slovo, Krista zjeveného. Tentýž život, tentýž Bůh, tentýž Duch, totéž Slovo, tatáž Kniha, totéž znamení. Amen! „Skutky, které Já činím i vy činiti budete.“

Když poznáváme potvrzené Slovo v Jeho těle, je to Jeho přímé vítězství a odkaz Jeho smrti. Hleďte, smrt, – On nezemřel podle Ducha, On zemřel jen podle těla. Jeho Duch vstoupil do nejhlubších míst země a kázal těm, kteří byli ve vězení. Souhlasí to? Jenom Jeho tělo zemřelo. Potom Je zase probudil a obživil, Svoje tělo, které Jeho tělem je.

Tak také Jeho církev zde ležela jako mrtvá po celá léta, pozvolna začala povstávat od reformace a nyní stojí na svých nohách.

Ó, jak bych si přál, abych mněl čas jít do Ezechiele a mluvit o tom, jak ty suché kosti mají být zase obživeny. Otázka zněla: „Mohou tyto suché kosti zase ožít?“ On odpověděl: „Prorokuj.“

Jak se takové prorokování může stát? Jenom skrze proroka. Je to Slovo Páně. „Kosti suché, slyšte Slovo Páně.“ A již přišlo maso a kůže na ty kosti a povstal zástup velmi veliký a oni se dali na pochod na Sión. Čest buď Bohu! To je On! To je On, naše vítězství.

On dokazuje Svě zmrtevýchvstání, když se sám v Něm potvrzuje. Ona, Nevěsta je nezávislá ode všeho ostatního. Je nezávislou ženou, jako se odlišuje barevný pták od ostatních. Nese Jeho jméno, má Jeho život. Nevěsta je Jím poznána, ona není závislá na ničem jiném.

Hlas se k ní, dokud žiješ! Hlas se k Němu, ke Slovu! Žádné cizoložství, duchovní smilstvo, ani známky denominací, ne, zásadně žádné cizoložství. Slovo a On sám. „Na Kristu, skále, která se nepohne, stojím, každý jiný základ je propadávající se písek.“ Tak to zpívá Eddie Pruitt.

To znamená být v Kristu, ve Slově. On byl Slovo, On je Slovo. A Církev se stane Slovem skrze Něj, který ji učinil částí Sebe a to je zase Slovo. Osobně Jím poznána. Jeho výhradní vlastnictví. Jedině Jeho vlastnictví. Ona je Jím vykoupená, skrze Něho a pro Něho samého. Tak je to správné.

Proč ďábel tolik řve? Protože je všechno zjevené. Jsme v nebezpečném čase. Myslete na to, Písmo říká, až se toto všechno počne dít, jde čas ke konci. A když vidíme, co se děje, zemětřesení, tisíce jsou usmrceni, znamení na nebi, která nahánějí hrůzu, ohnivé sloupy a kouřové sloupy se vznášejí na nebi, jako létající talíře. Oni nevědí, co to je. Nemají o tom ponětí.

Ďábel nad tím zuří, neboť pravda je zjevena, zaslíbení Slova v církvi. Oni nemají odpověď. Proč farizeové nepoznali Ježíše, když přišel? On řekl: „Když Já d'ábly skrze Belzebuba vymítám, skrze koho je vymítají synové vaši?“

On stál sám a Jeho Církev také stojí sama. Není zapletena do ničeho. Ale On byl Bohem prokázán, neboť byl tělem, v kterém přebýval Bůh a Církev je potvrzena, neboť je Jeho Tělem a činí totéž. Je Jeho Tělem, zjevená pravda Jeho zaslíbeného Slova, pro tento poslední čas. A ona sama na tom stojí. Proto ďábel zuří a dává dohromady velké organizace, aby mohl Církev zavřít. Oni to ale nebudou moci učinit a ona bude vzata vzhůru a ne zavřena.

Ona povstala skrze moc zjeveného Slova, které jí bylo zaslíbeno. Amen! Jak se tato Nevěsta drží pevně toho zaslíbení! On zaslíbil, že přijde opět, aby si ji odvedl. Tomu věřím. Ano, určitě. Ona se se svým Zachráncem, svou Hlavou, svým Vykupitelem, svým Ženichem, svým Králem, svým Pánem setká na připraveném místě. On již připravil místo, kde se s ní setká.

Víte, že Ženich na nic nezapomene. On přinese prsten a úplné potvrzení. On má roucho, které bude ona nosit, její oděv. Má pro ni připravené i místo. Setkání bude ve vzduchu. Vše je již připraveno. Svatební stůl je již prostřen. Hosté jsou pozváni, jsou již vyvoleni. Všichni andělé stojí v tomto shromáždění v plné pozornosti.

(Bratr Branham zpívá).

„Ó, to bude setkání ve vzduchu...“

Nemilujete to? Nuže, trojí účel Jeho velkého tajemství zjevení je odhalen. On je středem. On jím je. Ó, jak podivuhodné! Zazpívejme si, já již nemohu kázat, jsem tak přemožen.

Jenom ve vzduchu se setkáme. Vy metodisté, baptisté a cokoli jste, všichni, kteří jste se znovuzrodili z Ducha Božího, podejte si ruce a zazpívejte:

„Ó, to bude setkání...“

Nyní hleďte, přátelé! Je to podivuhodné, již jsme se tomu přiblížili. Ale musíme

pomalu končit, neboť toto téma nemá konce. Je to zjevení. Je to věčné, jako je věčné Slovo Boží.

Ale účel trojího velkého tajemství Božího je odhalen. Bůh zjeven v Kristu, Kristus zjeven v Církvi, aby ztracenou Evu vykoupil zpět a přivedl

do původního postavení. Ó, jak podivuhodné! Bude to nádherný čas onoho dne. Bude to brzy. My tomu věříme. Věříte tomu také?

Často vzpomínám na píseň, ve které je řečeno, že On sám Sebe potvrdil v Danielovi, Mojžíšovi, Jeremiáši, ano, ve všech prorocích, k nimž se stalo Slovo, k těmto velkým mužům.

Jak to tam zní: „Slyšeli jste pověst o Josefovi, který měl zjevení ve snách. Slyšeli jste o Danielovi ve lví jámě a o všech ostatních?“ Co oni byli? Byli to proroci. A kdo byl nejdůležitější? V prorocích se zjevil Bůh jen přechodně. On sám Sebe zobrazoval v Adamovi, který byl v právu, ale On vyšel, aby vykoupil Svoji ženu, která jednala převráceně. Kristus by byl nemusel být učiněn hříchem, ale On vystoupil, vzal na Sebe hřích, aby Své ztracené děti zachránil.

V Žid. 1:1 stojí, že oni by bez nás dokonalosti nedošli. Ruce a nohy nemohou být dokonalé bez rozumu, poznání a hlavy atd. A my všichni dosáhneme dokonalosti v Něm. A tak jsme všichni jedním Duchem v jedno tělo pokřtěni, od soudu osvobozeni, od smrti. Přešli jsme z hříchu do života. Amen! Boží Syn bude mít vedení při shromáždění ve vzduchu. Milujete Jej?

Ó, tento mohutný Anděl smlouvy, On, který byl s Mojžíšem na poušti, On, který potkal Pavla na cestě do Damašku, tentýž, který dovolil, aby Jeho obraz byl vyfotografován, tentýž, Jehož obrázek otiskl časopis Life, totéž Slovo skrze téhož Boha, stejnými kanály, stejným způsobem, skrze totéž zaslíbení.

„Kdekoli se sejdou dva nebo tři ve jménu Mém, tam jsem Já uprostřed nich.“ On je zde. Andělé Boží se kladou okolo těch, kteří se Jej bojí, okolo těch, kteří se Jeho Slova pevně drží. Nikdo nemůže mít respekt před Bohem, ledaže se bojí Boha.

Nu, zde On je dnešního jitra s námi a v nás, zatímco se Mu koříme v Duchu a pravdě. Ó, po tomto ostrém poselství jako toto, myslím, že bychom se Mu měli prostě klanět v Duchu. Zavřete svoje oči a zpívejme Jemu ke cti.

(Shromáždění zpívá).

Čest buď Bohu! Jak Jej milujeme. Klanějte se Mu nyní ve svých srdcích. Hled'te, co pro nás učinil. Hled'te, otevřete se Jemu. Pomyslete, jak velké a nádherné věci učinil. Po všechna ta léta ta spousta vidění a ani jedno nebylo vedle. Všechno, co předpověděl, se stalo. Stalo se to přesně tak, jak On řekl.

Já vás miluji. Nezapomeňte na přikázání Boží, vy milí, milujte se navzájem.

Milujte každého, ať je pravý nebo převrácený, ať je hříšník nebo svatý, milujte jej v každém případě. Když to nemůžete, pak se modlete, aby vám Bůh pomohl, neboť Bůh miloval též hříšníky.

A nyní je přirozenost Boží ve vás. Je-li někdo zvrácený, milujte jej přesto, ale nemějte podílu na jeho hříších. Ne, nemějte co činit s jeho hříchy, ale roztomile, ne v ostrém napomenutí, nýbrž v lásce mu řekněte o naději na věčný život, kterážto naděje je ve vás skrze Ježíše Krista a je vám zjevena Duchem svatým.

Jaká to naděje na zemi a radost v nebi; všechno je v Kristu zjeveno. Bůh a Církev, vše v Kristu zjeveno. Bible je Kristus. Bible je psané Slovo, On je Slovem. Jeho zjevení je důkazem Jeho života, který do tohoto těla vejde a Slovo je oznámeno. Ó, není-li to podivuhodné?

Nuže, jestliže tomu rozumíte, Duch Páně padl na shromáždění a jeden muž mluvil v jazycích. Někdo jiný, kdo jej neznal, to vykládal. Ó, Slovo Páně! Víte, že když vejde nepřítel a lidé nevědí co činit, pak padne Duch Páně a zjeví, co se má stát. Skloňte v pokoře své hlavy. Necht' vám Bůh požehná.